

CỤ ĐỒ THUẦN HẬU

**TÌNH TRONG
BỐN BỀ**

Sưu Tập: Cư Sĩ NGUYỄN XUÂN LIÊM
HỘI ÁI HỮU VÔ VI ấn hành
Năm Ất Sửu (1985)

**TÌNH TRONG
BỐN BỀ**

LỜI TỰA

Đây là tiêu thuyết nói về lý-trí, tả sơ cho các bạn tu tâm dưỡng tánh xem chơi cho thỏa lòng mộ đạo, xem giải trí, đánh đố sự buồn tủi, đem lại sự vui tươi để suy nghĩ an thần dưỡng-trí, đem lại sức khỏe cho con người, và để hiểu bản-thể của con người như: Thịt, Da, Xương, Máu và Ngũ Tạng.

Bàn về việc tu nó có ích lợi gì?

Xét tận nguồn gốc của nó, ứng-phó loại nào hóa thành một khối vật-chất, sanh-sanh hóa-hóa điện quang có đủ màu sắc, để thụ-hưởng thiên nhiên. Đất hóa sanh, rồi giải-tán bản-thể thành đất, và trả lại cho đất. Nhưng đối với điện-quang khi về trên thiên-không, không trả lại cho thiên-không.

Thật sự ta thử hỏi bản-thể là một cái ô hay là một cái nhà cho khí-diễn dựa-nương để Hồn lăm việc
.....

Saigon, ngày 01 tháng 03 năm 1964

ĐỖ-THUẦN-HẬU

HỒI THỨ NHẤT

Vào thời khai Thiên lập Địa, lúc đó đã có đủ Phật Tiên, Thần, Thánh trên cõi trời. Bầu trời được phân ra nhiều tầng, mỗi tầng đều có Phật Tiên Thần Thánh và cũng có đủ núi non mây nước... lúc bấy giờ bầu trời giống như mặt đất ở thế gian. Nước thì lại có hai thứ: Một thứ lạnh sanh nóng và một thứ nóng sanh lạnh...

Núi non cũng đủ màu sắc hoa quả, cây cỏ xanh tươi như ở thế gian...

Tại đây, nơi Trung Thiên, tầng trời sừng sững dựng lên một dãy núi tên là Kỳ-Lam-Thạch cũng gọi là Ngũ-Hạnh-Sơn. Triền núi cao chón chở, đó đây dãy leo chần chịt chim ca vượn hí ngày đêm để vui đón cảnh sống dậy của núi rừng.

Trong muông điều thú đang vui sống, có một con chim biết tu luyện để biến thành chúa của muôn loài chim trên non này...

Chim này đầu to hơn đầu người, mặt mũi miệng tai đều giống người. Mình chim phủ bộ lông xám, chón và cánh chim gỗ-ghê trông kỳ dị. Tánh tình và lời nói chẳng khác gì loài người. Chim tự xưng là Điều-Sào Thiên-Sử.

Vào một ngày kia, Ngọc-Hoàng-Thượng-Đế triệu tập một cuộc gặp gỡ đầy đủ các vị Phật Tiên trong cõi Trời. Trong cuộc gặp gỡ này lại có Điều-Sào Thiên-Sử cùng các thú khác tuy tu chưa đúng lực lượng, hình hài là thú vật, nhưng Tâm họ là Phật Tiên nên được đến dự.

Ngọc-Hoàng Thượng-Đế phán rằng: "Điều-Sào Thiên-Sử, người phải xuống trần gian để hoằng hóa chúng sinh".

Điều-Sào Thiên-Sử bạch:

Muôn tâu Bệ-hạ, xin Bệ-hạ cho tôi biến trở lại

hình người.

Ngọc-Hoàng lại phán:

Tội nặng tội nhẹ và sự tu hành có đúng lực lượng hay không tùy theo điển quang đục hay trong. Tất cả đều được phán xét bằng một cây cân công bình hay là Lương-Thiên-Xích cũng gọi là Niết-Bàn. Khi nhà người đến đó, tùy theo khả năng công phu của nhà người đã có, nhà người sẽ bị nó hút xuống trần gian, lúc ấy người sẽ hiểu biết những luật định; cân này của Đại-Hội Phật Tiên Thần Thánh phán xét nên không hề có thiên vị một ai cả. Kẻ có tội phải nhận lấy hậu quả mà mình đã làm ra, nếu không tội sẽ được tăng, và cũng tùy theo điển trong hay đục mà biểu quyết.

Sau khi phán xét xong, Thượng-Đế truyền bải trào. Lúc ấy, bất ngờ Thiên-Sư bị điển rút đến Niết-Bàn. Thiên-Sư tự hỏi: Ta đã bị tội gì mà sao ta lại cảm thấy ngu dốt tối tăm trong lúc này?

Điếu-Sào Thiên-Sư vội lấy điển làm phép trụ để bay trở lại hỏi Ngọc-Hoàng Thượng-Đế cho rõ xem mình đã bị tội gì mà phải đẩy xuống trần gian như thế này. Khi Điếu-Sào Thiên-Sư bay đến gần điện Ngọc-Hoàng thì bị điển triệt hạ, nên Thiên-Sư không thể tới được. Lúc đó Niết-Bàn vận chuyển đến con số của Điếu-Sào tức thì Thiên-Sư phải trở lại Niết-Bàn. Niết-Bàn rút vô tung trong xoay vần các điển quang xáo trộn làm cho điển quang của Điếu-Sào Thiên-Sư bộn rộn và khiến cho tâm trí của Thiên-Sư bồi rối bão bùng. Bỗng nghe một tiếng sấm nổ vang trời vỡ đất, Điếu-Sào Thiên-Sư bất tỉnh như sủ, mãi một lúc sau mới tỉnh lại. Thiên-Sư nhận thấy ta đây vẫn là Điếu-Sào Thiên-Sư, hình tướng không đổi.

Thiên-Sư tự hỏi:

Đây là nơi nào, chỗ nào đây? Không rõ nơi nào là nơi nào?

Thiên-Sư cất tiếng than rằng:

Ôi Trời Đất cho ta một kiếp khổ như vậy, hình tướng ta kỳ dị hơn người, ta phải làm sao bây giờ

Sau khi nhìn kỹ xung quanh, chợt Điều-Sào Thiên Sư ngạc nhiên và nói:

A! đây là cõi thế gian ta không còn chối cãi nữa.

Thiên-Sư đứng dậy đi ít bước, người nhận thấy cây cối xinh tươi, gai góc chẳng chịt khó bề đi lại, mọi vật dụng gì của thế gian cũng là gai góc, hề đụng chạm vào thân ta thì sẽ bị trầy trụa đổ máu, nhức nhối khó chịu. Không hề có một vật gì hiền hòa như ở trên cảnh trời trước kia ta đã sống.

Điều-Sào Thiên-Sư ngược mặt lên trời than rằng: Ta đây là ai? Vì lỗi gì mà ta phải bị đây xuống trần gian khổ cực như thế này!... Kiếp này ta đành chịu những sự đắng cay.

Lúc đó Điều-Sào Thiên-Sư tự ăn năn thức tỉnh. Thiên-Sư mới quý xuống đánh lễ Phật, miệng thầm khấn vái:

Xin Phật ngài lấy đức tử bi ban bố phước lành cho con ở tại trần gian, để làm việc hoằng hóa chúng sanh cho tròn nhiệm vụ.

Khấn vái xong, Điều-Sào Thiên-Sư ngó ngay xuống triền núi, đó đây đường xá quanh co hiểm trở, chợt thấy một người phụ nữ đang đi lên. Vừa đến bên Điều-Sào Thiên-Sư nâng liền chào và nói:

Tôi là người sống ở triền núi này, tu hành đến nay được hai chục năm, hằng ngày tôi đi dạo khắp đỉnh núi này, nhưng không thấy người nào lai vãng đến đây, nay tôi lại gặp được ông có lẽ ông là một vị chơn Tiên trên Thượng Giới giáng trần.

Điều-Sào Thiên-Sư đáp:

Mô Phật: Tôi xin đỡ lời cô, cô kính trọng tôi quá lễ.

Cô-Ni vừa cười vừa nói:

Xưa nay hễ là di tướng tất hữu kỳ tài, cũng bậc chơn Tiên, nào phải ngạ quỷ súc sanh mà được đủ nguyên hình giáng thế, xin ông cho biết tên, phẩm và bửu hiệu của ông.

Đoạn Cô-Ni lại tiếp:

Dầu Ngài là bậc Tiên đi nữa, thế gian gọi đến cũng phải cho rõ chơn như.

Lúc ấy Thiên-Sư hơi ngạc nhiên, nhưng không thể từ chối được. Thiên-Sư vừa niệm Phật vừa trả lời:

Thật thế, ta là Điều-Sào Thiên-Sư, từ cõi Trung Thiên giáng thế, ta xin chào Cô-Ni.

Đoạn Thiên-Sư mỉm cười nói:

Xin cô cho biết pháp danh bửu hiệu.

Ta là A-Hương Cô-Ni.

Thiên-Sư ngẫm nghĩ một chập:

Lúc trước ta có đi bên cảnh trời Tây và đã nghe nói đến tên cô này, nhưng không biết phải năng đây không? Người thật giống người, tên lại trùng tên, làm sao ta phân biệt được?

Bỗng dẫu từ các ngả rừng chim chóc và muôn loài cầm thú tiến đến bên Điều-Sào Thiên-Sư để dâng bông trái. Thiên-Sư Mô Phật và nói rằng:

Đây là cõi thế gian cũng đầy bông trái như trên Thiên Đàng. Ta xin mời Cô-Ni cùng ta làm lễ phạn thực cho vui.

Lúc đó Cô-Ni không dám từ chối và khẽ mỉm cười: Mô Phật, em xin vâng.

Cô-Ni vừa ngồi trên bực thạch vừa thi lễ. Điều-Sào Thiên-Sư đáp lễ và liếc mắt để nhìn hình dung tuần tú, ăn nói đoan trang Cô-Ni mặt tròn, miệng rộng, đôi mắt phân minh đầu đội mô ni màu đen, mặc áo kim sa trông thật yêu kiều thùy mị.

Điều-Sào Thiên-Sư khẽ nói:

Ta tuy tu hành đã lâu mà cũng còn mê sắc ái tình.... Đoạn Điều-Sào Thiên-Sư than rằng: tại sao ta tu đến nỗi này mà còn mê trần lắm thay, nhưng trong kinh nhà Phật có câu: "Sắc bất dị không, không bất dị sắc, thọ tướng hành thức, diệt phục như thị" cũng có nghĩa là: Phật, một bậc trên không, xem hình thức cũng còn mê sắc như ta, còn ta bị dây xuống trần gian, mang xác thịt, tránh sao cho khỏi bụi trần.

Điều-Sào Thiên-Sư Mô Phật và nói:

Thưa cô, cô có đôi bạn chưa? Vả thanh xuân đã mấy? Đoạn ông tiếp: Ở trần phải lo cho trần, tại sao cô nường lại tu? Hay là cô nường cùng ta chung lo xây dựng một gia đình tại trần gian đi! Sách có câu cứ trần nhiễm trần, còn sự tu hành ta vẫn cứ tu, Đời Đạo Song Tu cho phương tiện... nhưng chúng ta là căn Tiên cốt Phật biết luyện tánh sửa mình, cũng có thể trừ mùi tục lụy. Nhiễm thì cũng nhiễm đành rằng chúng ta cùng mang bệnh nhiễm trần, ta nhớ lại Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí của Đức Di Đà có phân rằng:

Chúng sanh có điều chi bị trần lôi cuốn, ta sẵn có khoa học gọi là Pháp Luân Thường Chuyển, chúng sanh theo pháp ấy mà rèn luyện, mọi bệnh lần lần sẽ thuyên giảm.

Cô-Ni nghe nói dứt lời, liếc mắt nhìn Thiên-Sư và thâm nghĩ:

Người này sao giống người chồng của mình khi trước, duy có hình thể khác thường, người không tay lại có cánh, chân tựa chim.

Nói đoạn, Cô-Ni thâm nhớ lại trước kia mà lòng bán tánh bán nghi. Điều-Sào Thiên-Sư cũng nhìn kỹ lại người đối diện với ông thấy sao nặng giống vợ mình khi trước, đoạn ông khẽ hỏi: Chẳng biết cô nường được mấy người con, vả sao lại góa chồng?

Cô-Ni liếc mắt mỉm cười và trả lời:

Nếu tôi nói ra hình như tưởng tượng rằng, vì trong lúc ấy lòng tôi bối rối quá nên không tin

được chắc chắn, nhưng tôi cũng kể lại đây cho Thượng Tiên rõ: "Ngày xưa tôi ở tại cảnh trời Tây, Phật cho tôi làm việc coi về xe sấm, thừa lệnh Thượng Đế chỉ bảo, tôi tên là A Hương... bạn tôi là Cam Lâm Bửu Hiệu. Em chồng tôi là Cam Chi Thượng Tiên làm thân mưa gió dưới thế gian này.... Rồi một hôm bão bùng vang dậy, tôi nghe nơi Thiên Không điện quang chớp nhoáng, rồi một tiếng nổ vang trời dậy đất, bỗng chồng tôi và em chồng tôi bị giải tán rồi lạc lối không biết đi hướng nào. Còn tôi và bốn đứa con sa xuống nơi triển núi Kỳ Lam này.... Ở đây hằng ngày tôi tu luyện theo Khoa Học Huyền Bí của Đức Di Đà, nguyên sáu chữ Pháp Môn và được phân ra làm ba giai đoạn như sau:
Nam Mô là sơ thừa, thuộc về sự hoạt động của tay chơn.

A Di là trung thừa, thuộc về ngũ tạng và bản thể.

Đà Phật là thượng thừa thuộc về bộ đầu.

Ở nơi này hằng ngày tôi và bốn đứa con của tôi đồng luyện Pháp Môn chơn truyền của Đức Phật.

Cô-Ni vừa dứt lời thì mặt trông buồn bã, nhớ chồng rơi nước mắt. Điều-Sào Thiên-Sư buông lời khuyên nhủ:

Từ Tiên Phật đến người ở thế gian, đâu đâu cũng có sự buồn sự vui. Dưới trần thế, ở trên mảnh đất phủ sanh này chúng ta còn xác trần lâm sao thoát khỏi.

Sau khi gạn hỏi rõ ràng Điều-Sào Thiên-Sư vội nói:

Xin cô Tiên cho tôi được biết bốn người con của cô Tiên bửu hiệu là gì, để tôi có thể hiểu biết được rõ căn nguyên.

Cô-Ni mặt râu rầu:

Bạch hóa Tiên Trưởng, những đứa con của tôi ở trong bốn góc núi này. Thường ngày chúng tu luyện hóa phép nhiệm mầu của chư Tiên Bồ Tát.

1. Đứa thứ nhất tên là: Kim Thiên Sư Trưởng, ở

nơi hướng trời mọc.

2. Đứa thứ hai ở hướng mặt trời lặn, bửu hiệu là Đà-Ra Ni-Đế Tiên-Trưởng Bồ-Tát tên là Dương-Thủy Bồ-Tát.

3. Đứa thứ ba ở phía Nam, bửu hiệu là Đa-La Bát Đa Đại-Bi Tiên-Trưởng Bồ-Tát, tên là Nguyên Thủy Chân-Trưởng.

4. Đứa thứ tư ở góc núi phía Bắc, bửu hiệu là Chi-Ri Đại-Bi Quan-Thế-Âm-Bồ-Tát, tên là Âm Thủy Dương-Phụ.

Cô-Ni vừa dứt lời thì Điều-Sào Thiên-Sư bật khóc, vừa dơ tay ôm lấy đầu Cô-Ni. Cô-Ni vội đỡ tay Điều-Sào và hoảng hốt nói rằng:

Không! thối tu hành Phật hạnh, xin ngài hãy bình tĩnh để tôi hiệu triệu bốn đứa con tôi trở lại đây để chúng ta cùng nhau hiểu biết, xin người chớ nên nóng tánh vội vàng mà làm lỗi lạc đường.

Khi ấy Thiên-Sư ngồi lại và nói:

Mô Phật, tôi xin lỗi và mong Cô-Ni tha thứ cho Chúng ta là người tu hành, mà tội thì tánh nóng nảy quá, nên lắm lúc cũng cảm thấy phiền phức cho tôi nữa.

Cô-Ni niệm chú gọi điện, tức thì có bốn vị Phan Vương xuất hiện và đồng thưa:

Mô Phật, bạch mẫu thân, mẫu thân đòi chúng con đến có việc chi dạy bảo, xin cho chúng con được rõ

Cô-Ni vừa mô Phật vừa nói:

Chúng con có biết thân phụ của chúng con là ai không?

Đoạn A-Hương chỉ Điều-Sào Thiên-Sư và nói:

Đó người ngồi chóp núi kia có phải là thân phụ của chúng con không?

Bốn vị Phan Vương đồng liếc mắt và nhận thấy: mặt thì giống còn hình tướng thì dị thường. Bốn vị Phan Vương đồng nói:

Chúng con không thể nhận được, nhưng chúng con

nhớ lại, trước kia lúc thiên ám địa hôn, nghe trên trời có tiếng nổ thì chúng con có thấy đầu của thân phụ chúng con bay bổng, còn thân mình thì tan ra. Xác cha con biến thành đất trong núi này bị đá đè ép. Lúc ấy chúng con vẫn tu hành và luyện phép, nào là đi sơn đảo hải, nào là khởi xe phong hỏa. Chúng con học được nhiều phép huyền diệu vô song. Phép này do Tra-Ra Di-Đế võ Phật chỉ dạy cho ông ở động Kỳ-Lam-Sơn trong quả núi này. Ông đã giáo hóa chúng con tính ra đã hai mươi năm rồi.

Cô-Ni nghe con học được phép nhiệm màu không khỏi mừng rỡ và khen rằng:

Nay chúng con học được phép nhiệm, mẹ không đâu được nổi mừng và mong rằng, sau nay các con đem các phép ấy để an bang trợ quốc.

Đoạn Cô-Ni vừa cười vừa tiếp:

Còn Điều-Sào Thiên-Sư có phải là cha chúng con không?

Kim và Mộc Đại-Vương cũng nói:

Phép Tiên biến hóa vô cùng, vì thế xem mặt thì giống cha con, thân thể không cần biết.... Khi chúng ta luyện đạo thấu được huyền bí thì màu sắc năm loại ta cũng biến hóa như ai.... Sao lại không tin!.... Nếu ai không nhìn người ấy là cha thì phải tội bất hiếu.

Lúc ấy Thủy Hỏa Phán-Vương đồng nói:

Bất hiếu hay không gì cũng được, chúng mi có giỏi thì tranh tài cao thấp cũng ta để biết phép của ai huyền diệu hơn ai, ta không nói nhiều lời vô ích. Trước mặt mẫu thân, ta xin đầu phép, không kể thù tự huynh đệ, nếu ai thắng là anh, ai bại là em.

Nghe nói vừa dứt lời, Kim và Mộc Đại-Vương liền phóng dây thiết tảo thiên ám địa hôn, trời gầm đất chuyển bão bùng dữ dội; còn Thủy và Hỏa Đại-Vương đọc chú hóa thành kim tinh nước lụt tràn trề, phi sa tâu thạch, giết hại sinh linh rất nhiều. Trong

ba ngày ba đêm, thấy nào là lửa nhoáng bao la trời đất, thâu đến Ngọc-Hoàng-Thượng-Đế. Ngài mới sai Già-Lam Quan-Tê và Kim-Thiên Sư-Tử giáng trần xem coi kể nào lầm loạn.

Khi hai vị đi được nửa đường, chợt thấy nào là những vị Táo-Quân cầm tờ phúc trình cùng Thổ-Địa Thần-Kỳ vừa đến trước mặt Già-Lam Quan-Tê và Kim-Thiên Sư-Tử bạch rằng:

Chúng tôi đến báo cáo và phúc trình rất trễ, cúi xin Phật Ngài tha thứ.

Già-Lam Quan-Tê phán hỏi rằng:

Chúng người ở dưới này có biết mấy vị yêu nào làm náo động Thiên-Cung mà Thượng-Đế phải hiệu triệu ta xuống trần để thâu hồi các phép huyền vi của yêu tinh lầm loạn?

Lúc ấy Táo-Quân, Thổ-Địa Thần-Kỳ đồng tâu: Điều-Sào Thiên-Sư tu hành theo Văn Phật Thích Ca Mâu Ni Ngài chỉ tâm luyện tập công phu cực đoạn cực chánh, bởi sự có ý tu hành nên thâu được điển trên bộ đầu, thường đem dạo khắp Bồng-Lai rồi mê nơi cảnh Trời không chịu trở về. Còn bản thể bỏ lại nào là thịt da xương máu đều bị tan rã, nhưng những vật ấy trước kia cũng tu theo lối của Điều-Sào Thiên-Sư chỉ phán, nên cốt giác còn tại trần, nên chất ấy hóa thành yêu. Chúng hóa phép vô song, ngày đêm biến hóa bảo bưng nguy hiểm thường lâm hại sanh linh rất nhiều.

Già-Lam Quan-Tê và Kim-Thiên Sư-Tử hội ý:

Vụ này chúng ta phải xuống núi Kỳ-Lam-Thạch bảo Điều-Sào Thiên-Sư thâu hồi các phép ấy mới được.

Lúc ấy Già-Lam Quan-Tê cùng Kim-Thiên Sư-Tử chợt ngó thấy trên trời có một vị Tiên giáng trần, tay cầm gươm bay xuống trước mặt Già-Lam quỳ bạch rằng:

Tôi là Châu-Xương đang gác tại cửa trời thấy Phật ngài giáng thế, tôi liền xin phép Thượng-Đế xuống trần theo thầy để trợ giúp cho chúng nhơn.

Khi ấy Già-Lam nói:

Thằng mọi nầy lăm rộn quá, lúc nào có linh gọi Châu-Xương mới được theo ta. Mi lổi lăm lần thứ nhứt ta tha cho.

Kim-Thiên Sư-Tử bạch với Già-Lam:

Cũng rất may có thằng mọi rầu rìa nầy, chúng ta bảo nó giữ những Táo-Quần Thân-Kỳ Thổ-Địa và ban cho nó ba phép Công-Cố để trấn giữ những vị nầy ở núi Kỳ-Lam đợi khi nào ta lăm xong nhiệm vụ ta sẽ tra hỏi những vị có lổi đó. Già-Lam Quan-Tê đồng ý và lăm phép kim tinh tại nơi chót núi nầy. Ông liền hô chú:

- Nhứt bút hóa thành Tiên,
- Nhị bút hóa thành Địa,
- Tam bút hóa thành Giang-Hà,
- Tứ bút hóa thành Kim-Tinh.

Lúc ấy Châu-Xương thấy trên Kỳ-Lam-Sơn có một thạch-động liền dắt ba phạm nhơn vào trong và đóng cửa lại. Đoạn Châu-Xương trấn gác nơi cửa động (muốn biết ba phạm nhơn tội lổi thế nào, xin xem hồi sau phân giải).

Già-Lam Quan-Tê và Kim-Thiên Sư-Tử đọc chú thâu các phép tà yêu, những phép ấy đã lộng hành sát hại sanh linh. Khi đọc xong bốn câu chú Tứ-Cú Kim-Cang thì các pháp bảo bùng nguy hiểm, tâu thạch phi sa, thủy lục không quân đều bị giải tán. Mây tạnh mưa tan, trời đất trở lại thanh bình, bốn vị tà yêu qui nguyên hoàn cốt. Khi hai vị Bồ-Tát thâu xong phép đến an nghỉ nơi đỉnh Kỳ-Lam-Sơn, đồng thời gọi Điều-Sào Thiên-Sư, Cô-Ni và bốn vị Phan-Vương để xem xét coi sự thế ra sao mà bốn vị tà quái nầy đã lăm động đến Thượng-Đế. Khi mọi người đã đến đông đủ, Già-Lam Quan-Tê và Kim-Thiên Sư-Tử gọi Điều-Sào Thiên-Sư và phán hỏi: Sự thật phải khai, tại sao xảy ra chuyện này?

Điều-Sào Thiên-Sư quỳ lay và bạch:

Thưa hai ngài, đây là sự thật. Khi con tu luyện theo phép Tiên gia, học đạo lăm phép soi hồn, pháp

luân thường chuyên cũng định thân. Với phép soi hồn con đã thâu được diễm vào bộ đầu. Con không muốn ở lại thế gian một lần thứ hai nữa, vì thế gian là nơi kẻ mạnh hiếp yếu, tham sân si hi hi nô ái ô dục, con mang xác trần làm sao con chịu mọi sự chua cay chất đắng mặn nồng. Bởi thế con có luyện theo phép Phật để thâu diễm hóa thành Mâu-Ni-Châu hầu trở về cõi Thiên-Đăng, được bay lên Bồng-Lai, du san ngoạn thủy, mãi mê cảnh Thiên-Đăng đẹp để cho nên con đã quên trở về thế gian đành bỏ bản thể lại ở núi Kỳ-Lam-Sơn này và cả gia đình gồm có Cô-Ni là vợ chánh, bốn đứa con cũng da thịt xương máu. Con đã bị tội lỗi tham muốn cho nên con tu chưa thành chánh quả, nhưng con cũng cố gắng công phu trên bộ đầu và được phép hóa thân. Chư Tiên thưởng gọi con là Diệu-Sào Thiên-Sư. Khi con bị Niết-Bàn lôi cuốn trở về trần gian thì vợ chánh cùng bốn con không rõ đầu đuôi nên không nhìn nhận con là cha là chồng của chúng. Lúc ấy vợ con cho gọi bốn đứa con đến trước mặt vợ chồng con để cùng nhau tìm hiểu rõ sự thật, nhưng bốn đứa con ấy tu theo phép Đà-Ra Ni-Đế biến hóa tã mị, rồi cùng nhau tranh tài cao thấp để khoe phép giởi tài hay nên mới ra cố sự này.

Khi ấy Già-Lam Quan-Tế và Kim-Thiền Sư-Tử gọi bốn vị Phan-Vương lại phán rằng:

Diệu-Sào Thiên-Sư có phải là cha chúng bây không?

Kim-Thiền Sư-Trưởng cùng Dương-Thủy Bờ-Tát nhìn nhận. Còn hai vị Nguyên-thủy Tiên-Trưởng và Âm-Thủy Dương-Phủ không nhận. Lúc ấy Già-Lam Quan-Tế cùng Kim-Thiền Sư-Tử phán rằng:

Nếu chúng bây cứ nghi ngờ mãi thì ta sẽ làm phép theo thế gian cho rõ sự thật, phép này gọi là phép chích huyết.

Đoạn Kim-Thiền Sư-Tử lấy dao rạch trên đầu Diệu-Sào Thiên-Sư lấy huyết để vào chén chung cùng huyết bốn người con thì những huyết ấy hòa hợp với nhau không phân tách. Khi Già-Lam Quan-Tế chỉ cho

bốn vị Phan-Vương nhận thấy sự phụ tình máu huyết rõ ràng là chúng hòa tất cả. Bốn vị Phan-Vương cùng quì đánh lễ Già-Lam Quan-Tê cũng Kim-Thiền Sư-Tử và nhìn nhận sự tội lỗi, đồng thời chúng cũng đánh lễ Điều-Sào Thiên-Sư và xin gọi là thân phụ vì sự thật không còn chối cãi nữa. A-Hương Cô-Ni thấy thế liền khóc thét lên và hỏi bốn vị Phan-Vương:

Chúng con ngày nay đã rõ sự thật. mẹ dạy nên tránh tranh hùng tài hay phép giỏi, làm náo động đến Thiên-Cung, lỗi ấy thật là tày trời.

Bốn vị Phan-Vương khóc to lên và nói:

Chúng con mang tội bất hiếu vì không nghĩ đến cha mẹ, tưởng là có phép thần thông huyền diệu nên quên tình ruột thịt xương máu, đánh giết lẫn nhau, vì bốn con ngỗ nghịch không tuân lời cha rắn mẹ dạy nên ngày nay mới đến nỗi này.

Lúc ấy Già-Lam Quan-Tê hỏi Kim-Thiền Sư-Tử: Nay chúng ta đã dẹp an lũ quỉ này, nên để cho Ngọc-Hoàng Thượng-Đê và Quan-Thế-Âm Bồ-Tát phán dạy, thì dặng dài làm gì ngày giờ đã trễ lắm rồi, vậy chúng ta phải tính làm sao?

Kim-Thiền Sư-Tử nói:

Sách Thánh có nói, hễ trị thì phải an, an thì phải tịnh, tịnh thì phải bình trị. Từ xưa đến nay chỉ thế thôi. Vậy Già-Lam Quan-Tê có đồng ý không?

Già-Lam Quan-Tê tán đồng ý kiến của Kim-Thiền Sư-Tử. Kim-Thiền Sư-Tử liền làm phép trụ thân, quì chơn hướn nhút, mới kêu Điều-Sào Thiên-Sư mà cho biết rằng:

Người là Hồn, còn Cô-Ni A-Hương là Viá, cả hai cùng cội trong bản thể con người. Bản thể cũng như một nước mà Phật đã cho mọi người thể gian đều có, còn da thịt xương máu là con của chúng người làm ra. Vậy những sự làm ra của con chúng người thì chúng người phải gánh chịu. Sách có câu: **Tử bất giáo phụ chi hóa**, nghĩa là bốn phận làm cha mẹ

không dạy con thì người có lỗi chớ phải não tại con của hai người. Còn có sự tranh hùng là vì vợ chồng con đã tu ở chốn thiên lâm, con đã hiểu lâm chữ ly gia cắt ái. Con đã hiểu lâm quan niệm sai lầm là tu thì phải bỏ nhà cửa vợ con vô chùa tu mới được, thật là vô lý. Nếu một loại người không chồng không vợ, không âm dương lâm sao sanh hóa nòi giống? Thế sự cơ câu. Người mẹ trần có nói:

- Dù họ đạo nào không vợ con
- Vợ con đâu có đạo đâu còn

Tu như vậy là ích kỷ, không bỏ ích cho nhơn loại. Nói bao nhiêu, chắc hai người có tu có thể tự hiểu lấy. Nay ta chỉ thiết, hai người hãy qui xuống đây nghe những lời vãng ngọc, Pháp-Lý phân bày đưa ra ánh sáng, đừng lâm lạc mà bị hại. Sách có câu:

- Hiếu tâm tất Phật tâm
- Hiếu hạnh tất Phật hạnh

Tu là tại nơi tâm của con người cũng trí ý mà thôi. Chữ tu là trau dồi sửa đổi tâm trạng ta, trong bản thể ta đều có đủ như một nước ở ngoài thế gian. Nó có tám muôn bốn ngàn bảy trăm lỗ chơn lông. Mỗi một sợi lông là một tên dân trong nước, còn da thịt bao bọc thịt xương gân lâm cốt giác cho huyết là một chất lỏng để cho diển lâm việc. Nóng và lạnh thay đổi rõ ràng không sai sót từ li từ tí phút khắc nào, rồi trong đây có xương sườn, xương sống, xương chân tay gọi là bản thể. Đó là cái nhà của vợ chồng hai người mà Trời Phật, cha mẹ là những người đã tạo ra, gọi là bản thể. Trong phần cái nhà đó có ngũ tạng gọi là cơ quan nội dung. Cơ quan nghĩa là cái máy để lo cho bản thể con người, ăn, ngủ, ỉả. Trong đây có năm thứ diển ngũ sắc, nhưng rốt cuộc gom lại chia đôi là diển nóng cũng diển lạnh. Diển chạy theo mây đường gân trong bản thể gọi là lân sóng điện, bỏ túc đủ lực lượng mạnh yếu, sự hiểu biết của nó để làm việc cho bản thể. Còn Hồn hay là Vía của hai vợ chồng người có nhiệm vụ sau đây: Hồn coi về Tri-Ý làm chủ tất cả bản thể (là một nước). Vía cũng là phụ

thuộc bên trong với Hồn có nhiệm vụ xem xét bao la bên ngoài giữ cái máy Tay, Chơn, Mắt, Mũi, di động để cho Hồn làm chủ sai khiến.

Già-Lam Quan-Tế cùng Kim-Thiên Sư-Tử kêu Điều-Sào và A-Hương mã phán rằng:

Vợ chồng người làm chủ trong nhà hay là nước của chúng con, tại sao Điều-Sào Thiên-Sư mới vừa tu đấng phẩm Chủ-Nhơn-Ông, công cán công phu, sức lực được vào phẩm bậc yêu tinh thế mà sao lại đến được tầng trời Trung-Thiên, vì Phật ngài thấy chúng con cố ý tu hành theo Phật Tiên, nên Phật ngài khoan hồng cùng chư Tiên nói rộng để cho chúng con được hưởng thụ tam chơn Bồng-Lai là Trung Thiên Tiên cảnh. Người là Điều-Sào lại mê chơn Bồng-Lai quên bản thể (là một cái nhà tù đầy của chúng con nên con mới phạm chữ ly gia cắt ái, bỏ bản thể đã lâu lắm rồi, con bị tội xuống trần gian, rồi mê trần. Con có biết nhà cửa vườn đất là sự vật của thế gian? Còn vợ chồng con trước kia ở Thiên-Đàng bị tội sa xuống trần gian vào nơi bản thể như tạo (như tạo là cha mẹ của bản thể con) mà ngày nay con được cư trú nơi ấy, và làm chủ tất cả trong bản thân của con. Hiện nay vợ chồng con chắc đã biết vì sao chúng con đã tu hành trong hai mươi năm mà không minh và hiểu như thế?

Lúc ấy vợ chồng Điều-Sào bạch rằng:

Vợ chồng con đã hiểu, bản thể là nhà của chúng con cư trú, đồng thời cũng là một cái nhà tù mà trong đây có cái khảm là trái tim cũng trái cắt. Nơi đó vợ chồng con nắm chánh chủ quyền để đến tội tiền căn hậu quả mà trước vợ chồng con ở Thiên-Đàng ham chơi trẻ nãi lúc Thượng-Đế Bồ-Tát hội nghị. Lỗi ấy bị tù đầy sa xuống trần gian, nhưng vợ chồng con lấy cái minh trí sáng suốt, muốn trở lại quê hương nơi Thiên-Đàng mới tu nhưng không được kết quả, nên hai vợ chồng con, đánh lễ hai Bồ-Tát, xin hai ngài lấy đức từ bi hi xả cho con nhờ.

Lúc ấy Kim-Thiên Sư-Tử cùng Già-Lam Quan-Tế

đồng nói:

Đến nay chúng con đã đồng ở lại thế gian này nhưng chưa được **hườn nhứt tăng phước thọ**, nên ta phải làm phép **thất nhứt cứu dương tinh và tứ thập cứu thâu hồi ngưng khí**, **thủy hỏa ký tế cũng bá nhứt trúc cơ thống nhất** mới được hườn hồn tăng phước thọ vô cực vô biên. Lúc ấy Kim-Thiên Sư-Tử cùng Già-Lam Quan-Tế bố phép vô cực Niết Bàn, bát chánh thâu hồi, đồng thời bản thể của Điều-Sào Thiên-Sư tu nguyên hình gom tất cả toàn thân nguyên tụ, mới kêu Điều-Sào Thiên-Sư nói tiếp:

Thôi Thiên-sư hãy ở lại đây, ta cùng Già-Lam Quan-Tế đem bọn Thổ-Địa Thần-Kỳ cùng Táo-Quân giải đến Quan-Âm Bồ-Tát để Ngai định liệu tội ác của đám thực dân này; còn Điều-Sào Thiên-Sư ở lại đây đủ một trăm ngày, đợi ta sẽ phân phán.

Đây là phân thứ hai thừa tiếp sự phân giải, sự minh triết rõ ràng cùng dạy cho Điều-Sào Thiên-Sư để phổ hóa chúng sanh tại thế gian.

Vào thế kỷ thứ 20, năm 2001, để biểu quyết khoa học huyền bí của Đức Thích-Ca và Đức Di-Đã, Quan-Âm Bồ-Tát cùng Đức Di-Lạc phổ biến truyền đạo minh mẫn hơn, và vào lúc này con người ở thế gian đủ sức khỏe, ít binh hoạn, đánh đuổi tà tinh trong bản thể con người. Lúc ấy, Kim-Thiên Sư-Tử cùng Già-Lam Quan-Tế đồng hành gến Trung-Thiên, vào động Quan-Âm Bồ-Tát đánh lễ.

Quan-Âm hỏi:

Hai người xuống trần thế trừ loài yêu quái làm hại chúng sanh, nay đã xong chưa?

Kim-Thiên Sư-Tử và Già-Lam Quan-Tế kể lại đầu đuôi tự sự cho Quan-Âm rõ.

Quan-Âm Bồ-Tát phán rằng:

Việc này, để đến khi Ngọc-Hoàng Thượng-Đế lập Đại-Hội có đủ mặt Thân Tiên và có cả Long-Hoa Giáo Chủ Di-Lạc sẽ được đem ra xét xử. Còn hai người

làm pháp Trúc-cơ hườn nhứt xong chưa?

Kim-Thiền Sư-Tử và Già-Lam Quan-Tê' quỳ xuống bạch:

Thưa ngài, chúng con đã lăm xong nhiệm vụ.

Quan-Âm Bồ-Tát phán:

Thôi hai người về động an nghỉ, để đến ngày ta sẽ bố cáo thừa tiếp, lăm hội nghị cho Niết-Bàn thấu hồi nguyên khí, nhẹ nặng phần xử chúng nó nhờ.

Khi Quan-Âm dứt lời, Kim-Thiền Sư-Tử và Già-Lam Quan-Tê' bái biệt ngài bay trở về thạch động.

x
x   x

HỒI THỨ HAI

Gần lúc Trung-Ngươn, rằm tháng bảy, Trời Phật xét sổ bộ Thiên-Đàng và Âm-Phủ để phán xét những tội nhân. Những tội nào nhẹ được tha bổng, còn tội nặng được kết thúc. Hôm ấy cũng là ngày Ngọc-Hoàng Thượng-Đế hội quần Tiên. Trong cuộc Đại-Hội Ngài thấy vắng Già-Lam Quan-Tê', Kim-Thiền Sư-Tử, Châu Xương. Ngài mới hỏi tại sao ba vị trên vắng mặt không dự Đại-Hội?

Nguy-Trưng đứng lên dùng huệ nhãn nhìn xuống trần gian, biết ba vị thiếu mặt vì phải tuân lời Ngọc-Hoàng Thượng-Đế để tra xét vụ Điều-Sào Thiên-Sư. Nguy-Trưng liền quỳ xuống tâu với Ngọc-Hoàng tự sự trước sau. Ngọc-Hoàng Thượng-Đế liền chiếu điện gọi tức thời nào là Già-Lam, Kim-Thiền, Châu-Xương lần lượt trở về ứng hầu nơi Ngọc-Đế. Già-Lam Quan-Tê', Kim-Thiền Sư-Tử và Châu-Xương quỳ đánh lễ và tâu rằng:

Chúng con được lệnh xuống dương thế để xét xử vụ Điều-Sào Thiên-Sư từ Thượng-Ngươn nay đã đến

Trung-Ngươn nhưng vẫn chưa xong, thật là đặc tội về bất năng thân xuất, nhưng thừa Ngài sự trể nãi ấy mà có lỗi tai vì chúng con phải mất hết ba tháng để làm phép hướn hồn cho Điều-Sào Thiên-Sứ, còn lại ba tháng chúng con làm việc ngày đêm cho kịp ngày Trung-Ngươn bảo tấu, muôn tâu Ngọc-Hoàng Thượng-Đế tha thứ về tội chúng con đãi đọa.

Ngọc-Hoàng Thượng-Đế phán:

Hôm nay, trước mặt quần Tiên dự phiên nhóm bất thường, ta tha thứ cho ba người khỏi lâm vào Niết Bàn. Vậy ba người phải trở xuống trần gian, tra xét vụ Điều-Sào Thiên-Sứ cho cặn kẽ. Các người có quyền tha thứ hoặc thăng thưởng những việc không quan trọng.

Kim-Thiên-Sứ-Tử, Già-Lam-Quan-Tế và Châu-Xưởng đánh lễ Ngọc-Hoàng cùng các Tiên, đoạn xin phép xuống trần gian công tác. Khi ba vị đến cõi trần liền cho gọi Táo-Quân, Thổ-Địa-Thần-Kỳ, Thần-Hoàng Bôn-Cánh đến để xét xử. Hai ông thẩm phán là Kim Thiên-Sứ-Tử, Già-Lam-Quan-Tế cùng Châu-Xưởng ngồi tòa tam đẳng phán rằng:

Thành-Hoàng Bôn-Cánh, người hãy đem sắc phong để trình tấu.

Bôn-Cánh Thành-Hoàng quỳ xuống tâu:

Trước kia, dưới triều vua Dương-Thế-Tôn, nhà vua phong chức cho tôi mà chưa phong sắc.

Hai vị thẩm phán phán:

Châu-Xưởng, người hãy vật Thành-Hoàng Bôn-Cánh đánh cho nó ba mươi hèo, về tội làm tới chức Thành-Hoàng Bôn-Cánh không phải nhỏ mà lại không có sắc.

Thành-Hoàng Bôn-Cánh vì không có sắc, nên đành để cho Châu-Xưởng phết đủ ba mươi hèo. Chịu đòn xong, Thành-Hoàng Bôn-Cánh mới tâu với hai vị thẩm phán rằng:

Muôn tâu cùng hai ngài, trước kia con là người lính phò tá nhà vua. Nhiệm vụ của con chỉ biết

quat hầu rót nước. Con là một tên lính ngu dốt, nhưng vua thấy con lớn tuổi già cả, nên ngài cho con là Kỳ-Bài-Quan. Với chức này con chỉ có nhiệm vụ biểu tâu cho vua, ngoài ra về hành quân công tác thì con không được biết đến. Lúc con mẫn phẫn, vua cho dứt con cai trị một phần rừng núi xa xuôi, không người lai vắng này. Con được toàn quyền hành động. Khi con cai trị vùng rừng núi này, con thấy Táo-Quân, Thô-Địa Thân-Kỳ cũng là người hiền lành tu niệm nên con cho phép họ làm những chức ấy. Con đã làm công tác với những vị này để tuần du tế sát, xem xét ma tà quỷ quái nơi đây.

Khi ấy hai vị thẩm phán sai Châu-Xương trở về Thiên-Đàng vận chuyển Niết-Bần để xem tội lỗi của Thành-Hoàng Bốn-Cảnh ra thế nào và sự công tác của Thành-Hoàng có thật hay không.

Được lệnh Châu-Xương liền phóng một luồng điện bay đến Niết-Bần. Một lúc sau Châu-Xương trở về và tâu cùng hai vị thẩm phán: Sự công tác của Thành-Hoàng Bốn-Cảnh quả có thật. Tức thời hai vị thẩm phán hỏi Thành-Hoàng Bốn-Cảnh:

Người làm chủ nơi đây, hưởng lương như thế nào còn Thô-Địa Thân-Kỳ, Táo-Quân làm việc cho ai? Lương ai phát?

Thô-Địa Thân-Kỳ, Táo-Quân đồng tâu:
Chúng tôi làm việc và ăn lương của Thành-Hoàng Bốn-Cảnh.

Châu-Xương đứng lên tra vấn:
Khi bọn nhà người cai trị trong khu này, các người có làm ruộng rẫy gì không?

Bốn vị đồng tâu:
Chúng tôi mắc làm việc cho Bốn-Cảnh Thành-Hoàng nên không có thì giờ để làm ruộng.

Già-Lam Quan-Tế nói:
Các người làm việc, ruộng đã có sẵn mà không chịu làm để ăn. Các người mãi làm sâu mọt nhiều

hai dân lành. Quả là một bọn thực dân.

Bôn-Cảnh Thành-Hoàng, Táo-Quân, Thổ-Địa, Thần Kỳ quỳ tâu:

Chúng con nhận thấy những tội lỗi như mẹ trần, tham sân si hỉ nộ ái ố dục, chúng con đều mắc phải Mong các ngài thương tình lượng thứ nhứt phen.

Kim-Thiên Sư-Tử phán:

Tội của các người đáng bị tù, nhưng chúng ta tha cho lần thứ nhứt, từ rầy về sau phải ăn năn cải ác làm lành. Hôm nay ta chỉ phạt đánh đòn Thành-Hoàng Bôn-Cảnh ba chục côn và các người kia mỗi người phải chịu đòn hai chục côn thôi. Sau khi chịu tội các người trở về phải làm việc y như cũ, hễ ai rảnh tu hành thì sau này được thưởng, còn ai quen thói xấu là điều quấy thì sau này ta sẽ phạt lưu đày.

Đoạn Kim-Thiên Sư-Tử tiếp:

Già-Lam Quan-Tế và Châu-Xương, hai người mau trở về Thiên-Đình biểu tâu cùng Ngọc-Hoàng Thượng Đế rằng: "Vụ Thành-Hoàng Bôn-Cảnh, Táo-Quân, Thổ-Địa Thần-Kỳ xét xử đã xong, ta đã cho chúng nó làm việc lại như xưa, và dân chúng ở nơi này từ đây được thanh bình, mùa màng tươi tốt. Còn vụ Điều Sào Thiên-Sư độ chừng mười ngày nữa có lẽ ta sẽ xét xong, chừng đó ta sẽ về biểu tâu sau.

Đây nói về Điều-Sào Thiên-Sư, nay đúng ngày Thiên-Sư hườn hồn tăng phúc thọ, thủy hỏa công đồng, hiệp nhứt qui nguyên. Kim-Thiên Sư-Tử, Già Lam Quan-Tế, Châu-Xương đồng bay đến động của Điều Sào Thiên-Sư. Ba vị phán quan bố cuộc thu hồi bản thể cho Điều-Sào Thiên-Sư, xác thịt hườn nguyên, hồn viá da thịt xương máu được thấu hồi khí điển, khiến cho chúng có thể cử động được. Ba vị phán quan đọc chú lâm phép hoàn hồn. Lúc ấy Trời đất trở nên tối sẫm, bỗng người ta nghe một tiếng nổ kinh hồn và lửa chiếu sáng rực một góc trời. Sau tiếng nổ, trời trong sáng trở lại. Trên một tảng đá dưới triền núi, Điều-Sào Thiên-Sư cựa mình một

mỏi, mở mắt. Sau một lúc định thần, Thiên-Sứ than:

Trời ơi! Đây là đâu? vợ con ta đâu? sao ta yếu đuối như vậy, biết làm sao sống được với đời. Ta cảm thấy mệt mỏi và khát nước quá, nếu có nước uống, có lẽ ta mới sống được. Ôi! không lẽ Trời Phạt nỡ hại ta?

Trong khi đó Điều-Sào Thiên-Sứ nghe trên đầu có tiếng gọi:

Điều-Sào Thiên-Sứ, nay người đã qua tai nạn, người hãy mở miệng ta cho một giọt linh đơn để người thấu hồi người thở khí và tức thì người sẽ thấy khỏe mạnh như xưa.

Điều-Sào Thiên-Sứ uống xong liền ngồi dậy đánh lễ ba vị phán quan. Ba vị phán rằng:

Điều-Sào Thiên-Sứ, người hãy ở lại Thạch-dộng Kỳ-Sơn này, vì đây là phần của người. Nơi đây người được hưởng hoa quả như thường lệ, đợi ta về ngọc bệ biểu tâu cùng Ngọc-Hoàng Thượng-Đế để xem người phán xét thế nào?

Dứt lời, ba vị phán quan bay bổng trở về Thiên-Cung để chầu Thượng-Đế. Một lúc sau ba vị vào quỹ dưới bệ và tâu:

Muôn tâu Thượng-Đế, vụ Điều-Sào Thiên-Sứ chúng con đã xét xử xong, Điều-Sào Thiên-Sứ quả lắm tội, vì quá say mê tục lụy.

Ngọc-Hoàng Thượng-Đế phán:

Ta đã hiểu rồi, ba người hãy qua Huệ-Quang-Cảnh châu Quan-Âm Bồ-Tát và bạch cho ngài rõ biết tư sự về Điều-Sào Thiên-Sứ. Ba vị phán quan tuân lệnh bay thẳng qua Huệ-Quang-Cảnh yết kiến Quan-Âm và tâu rõ đầu đuôi. Sau khi nghe ba vị trình tâu xong Quan-Âm Bồ-Tát mô Phật phán:

Thôi chuyện đó để ta lo liệu, còn các người hãy trở về làm phận sự của các người.

Đoạn Quan-Âm xay qua một bên gọi Kim-Đồng Tiên-Trưởng đang ứng hầu mà nói rằng:

Kim-Đồng Tiên-Trưởng, người hãy qua Bỉ-Ngan,

vào động Thạch-Liêm-Tiên bạch cho đức Di-Đà rở, là
Điêu-Sào Thiên-Sư đã hướn hôn và xin đức Phật ngài
day thế nào?

Kim-Đồng Tiên-Trưởng vâng lệnh bay thẳng đến
động Thạch-Liêm-Tiên vào bái yết Đức Di-Đà và tâu
lại ngọn nguồn. Sau khi nghe tâu xong Đức Di-Đà
mới phán rằng:

Vụ này ta giao phó cho Quan-Âm Bồ-Tát. Quan-Âm
phải xuống trần, nơi Điêu-Sào Thiên-Sư phục hôn để
giao hoàn cho nó. Điêu-Sào Thiên-Sư đã lầm nên
tội, đứng ra phải đền tội, nhưng Điêu-Sào Thiên-Sư
là người có căn Tiên cốt Phật, nên Ngọc-Hoàng
Thượng-Đế chỉ phạt tội giảm kinh mà thôi. Nhon
dịp Quan-Âm giáng trần, cũng nên xem xét dân sự,
giảng dạy cho Điêu-Sào Thiên-Sư hiểu rõ cách tu
hành, và bảo nó phải đi hoẵng hóa chúng sanh mười
lăm năm. Trong mười lăm năm lầm công quả và gắng
chí tu hành, ta sẽ cho nó phục hồi phước đức như
xưa.

Kim-Đồng Tiên-Trưởng bái biệt Đức Di-Đà bay về
tâu lại những lời truyền dạy của Phật Di-Đà cho
Quan-Âm Bồ-Tát rở. Nghe xong Quan-Âm Bồ-Tát liền
phán rằng:

Người cùng ta phải xuống trần gian, nơi núi Kỳ
Sơn Thạch-Động để giáo huấn Điêu-Sào Thiên-Sư là
người có căn Tiên Cốt Phật.

x

x x

HỒI THỨ BA

Trời thanh mây tĩnh, gió mát trăng trong, bỗng
có một luồng ánh sáng từ trên trời bay xuống thế
gian, nơi núi Kỳ-Sơn Thạch-Động. Điêu-Sào Thiên-Sư
đang mê ngủ, bỗng nghe trên không trung có tiếng
gọi:

Bớ Điêu-Sào Thiên-Sư, người hãy mau tỉnh dậy để

ta dạy việc. Ta là Quan-Âm Bồ-Tát cùng Kim-Đông Tiên-Trưởng, vâng chỉ Ngọc-Hoàng đến thức tỉnh cho người minh mẫn trở lại.

Điều-Sào Thiên-Sư lồm cồm ngồi dậy quỳ xuống đánh lễ Quan-Âm cùng Kim-Đông Tiên-Trưởng và bạch rằng:

Bạch hóa Quan-Âm, con từ khi vào Niết-Bàn bị sa xuống đây, cũng nhờ có phép hườn hồn của Tiên gia, cũng rượu bồ đào trường sanh nên con cảm thấy thân thể da thịt xương máu của con đều khỏe mạnh, còn tinh thần của con thì mơ hồ, u ám cho đến đời con quên tiền căn hậu kiếp của con. Nay con xin Quan Âm Bồ-Tát khai hóa trí tuệ cho con được đi từ chỗ tối đến chỗ sáng suốt.

Quan-Âm Bồ-Tát phán:

Mô Phật, trước kia ta cũng từ chỗ tối đến sự sáng suốt và cố công tu niệm nên nay mới được làm Quan-Âm Bồ-Tát.

Kim-Đông Tiên-Trưởng tiếp:

Nam-Mô A-Di-Đà-Phật, ta đây cũng nhờ Quan-Âm Bồ Tát khai trí, sự sáng suốt mở rộng đường kinh lý soi sáng cho ta. Ta nhờ ánh sáng từ lư hương đem lại hóa ra một chất vàng cực thanh, cực tịnh biến hóa phép mầu. Nhờ sự linh diệu ấy hộ vệ hào quang, rồi từ đó ta bắt đầu chuyên cần tu luyện. Hào quang Kim-Đôn ấy biến hóa ra một chất Mô-Ni-Châu vô cùng vô tận, thừa hành Phật sự, hộ vệ Tam-Bảo ta mới được chức Kim-Đông Tiên-Trưởng Bồ-Tát. Phồi ta thông đủ các nẻo, diễn hóa hào quang chiếu sáng soi thấu muôn trùng từ Thiên-Đàng cho đến thế gian, thật quý báu vô cùng vô tận, sáng suốt vô biên. Hiện nay ta lo công phu luyện đạo và theo hầu Quan-Âm Bồ-Tát để thừa hành phận sự.

Quan-Âm Bồ-Tát và Kim-Đông Tiên-Trưởng để năm ngón tay trên trán của Điều-Sào Thiên-Sư và truyền điện sang. Một lúc sau, Điều-Sào Thiên-Sư đứng dậy đánh lễ Quan-Âm và Kim-Đông Tiên-Trưởng đoạn Điều-Sào nhìn lại thấy thân thể của mình thật là

di tướng dị hình, mình là mình chim gà đấy, chỉ có đầu là đầu người và nói được tiếng người mà thôi. Điều-Sào Thiên-Sư liền khóc rống lên và thưa cùng nhị vị rằng:

Con rất lấy làm hồ thẹn, con khác hẳn với người ở thế gian, con biết ẩn làm sao, nói làm sao bây giờ. Mọi người ở thế gian sẽ cho con là quái vật, như thế con chắc không thể giao thiệp được với ai. Vậy con xin Quan-Âm có cách nào để giúp con biến lại thành người và mong Quan-Âm cho con được biết tiên căn hậu quả của con như thế nào?

x
x   x

HOI THU TU

Gần trưa, trời thanh tịnh, gió mát thổi, cây khua xào xạt chim hót liú lo. Quan-Âm Bồ-Tát mô Phật nói:

Giờ đây đã gần đúng Ngọ sẽ có vị cứu tinh điểu lành đem xuống các chim chóc trên rừng đồng ca hát, khi đột cũng chim hãy hái bông bẻ trái đem đến đây để ta dùng cơm phạn thực kinh hành.

Lúc đó Quan-Âm Bồ-Tát ngồi xếp bằng, bắt ấn tam muôi, ngồi tịnh một lúc, ngài mở mắt thấy Kim-Đồng Tiên-Trưởng đứng hầu, Điều-Sào Thiên-Sư quỳ đánh lễ. Quan-Âm Bồ-Tát phán:

Mô Phật, ta bái hầu, Điều-Sào Thiên-Sư người hãy ngồi an tịnh, còn Kim-Đồng Tiên-Trưởng dùng cơm trưa với ta.

Đoạn Quan-Âm tiếp:

Ồi! đời là khổ, ta hằng ngày công phu luyện đạo bền chí siêng năng tu hành mới làm được một vị Bồ Tát, hà huống chi người ở trần gian phải chịu cực khổ hơn ta biết mấy.

Quan-Âm Bồ-Tát và Kim-Đồng Tiên-Trưởng lấy trái cây cho Điều-Sào Thiên-Sư ăn và phán:

Điều-Sào Thiên-Sư, con ăn hai trái cây này, âm dương biến hóa, và con được mở đường trị tuệ, thượng thông thiên văn hạ đạt địa lý. Những lời con thốt ra thông lý hơn người ở thế gian. Sự hiểu biết của con rất sâu xa về đạo lý vô cực vô biên.

Điều-Sào Thiên-Sư đánh lễ nhị vị Bồ-Tát và bạch
Nay con được ăn trái cây ngọt dịu, con cảm thấy khỏe trong người, hơi thở nhẹ nhàng không nặng như lúc trước. Sự sáng suốt thêm hơn, nhưng còn tiền căn hậu quả của con xin Phật ngài cho con được rõ đầu đuôi để con an lòng tu niệm.

Quan-Âm phán:

Mô Phật, Điều-Sào Thiên-Sư, con ăn trái thứ nhứt, con cảm thấy sao? con nói cho ta rõ.

Điều-Sào Thiên-Sư quỳ xuống bạch:

Con ăn trái thứ nhứt thấy thơm tho, ngọt dịu, khỏe khoắn lạ thường.

Kim-Đồng Tiên-Trưởng tiếp hỏi:

Còn trái thứ hai ra thế nào?

Điều-Sào Thiên-Sư bạch:

Trái thứ hai ăn vào, con cảm thấy chua, cay, chát, đắng mặn, nồng, thêm sức lực mạnh bạo.

Quan-Âm Bồ-Tát phán:

Trái thứ nhứt là tiền căn của con trước kia có tu hành nên khi con ăn trái đó vào tánh con từ hòa, khiêm tốn, lời ăn tiếng nói có tính Pháp Lý Vô Vi và biết sơ quá khứ vị lai. Trái thứ hai bổ trí an thân, thuộc về bổ tâm cùng bổ phối, và chất chua chua ngọt ngọt ấy thuộc về thân thể tiên thiên địa quang, trái cất nay ở phía bên mặt. Trái thứ hai, khi ăn con cảm thấy cay, chát, đắng, mặn-nồng, có sức hùng dũng, đó thuộc về trái cất thân thủy bên trái, gọi là nước sôi, nó thâm chất nóng thận thủy chế ngưng hỏa, hợp với lá gan trên

trung huỳnh đĩnh, lọc ra hóa thành ngươn hỏa, nhưng chất cặn bả lắng xuống bể cho hỏa tam muội có sức mạnh vô cùng vô tận, hung hăng thái quá, ác nghiệp vô chừng.

Lúc ấy Quan-Âm Bồ-Tát mô Phật hỏi:
Điêu-Sào Thiên-Sư, người có biết chưa.

Điêu-Sào Thiên-Sư quỳ đánh lễ Phật:
Mô Phật, bạch Quan-Âm Bồ-Tát, nhờ truyền đạo, nay con được thông hiểu một tí thôi, nhưng nhờ Phật cho hiểu tiền căn hậu quả.

Quan-Âm Bồ-Tát mô Phật phán:
Điêu-Sào Thiên-Sư, con ráng nghe cho rõ tiền căn hậu quả của con.

Đoạn Quan-Âm Bồ-Tát bảo Kim-Đông Tiên-Trưởng bay thẳng đến Ngọc-Hoàng Thượng-Đế xin thỉnh một kính phép gọi là Minh-Cảnh-Đài để xem tiền căn hậu quả của Điêu-Sào Thiên-Sư. Kim-Đông Tiên-Trưởng vâng lệnh bay đến Ngọc-Hoàng đánh lễ và trao ý kiến của Quan-Âm Bồ-Tát. Ngọc-Hoàng Thượng-Đế hỏi:

Đã lâu, Quan-Âm Bồ-Tát chưa thấy về châu ta, ngày đại hội chư Phật cũng sắp đến. Vậy Quan-Âm Bồ-Tát phải mẫn cán làm việc ngày đêm để mau trở về kịp ngày đại hội.

Thượng-Đế phán xong liền đưa Minh-Cảnh-Đài để Kim-Đông Tiên-Trưởng đem về cho Quan-Âm Bồ-Tát. Kim-Đông Tiên-Trưởng bái biệt Thượng-Đế bay trở về dâng kiếng cho Quan-Âm. Quan-Âm đánh lễ Phật đoạn dờ kiếng chiếu ngay mặt trời, ngài thấy rõ tiền căn hậu quả của Điêu-Sào Thiên-Sư và ngài truyền lại cho Điêu-Sào:

Đây là tiền căn của người, khi vận Niết-Bàn người xuống thế gian đầu thai làm người. Trong đời, người học hành giỏi, làm quan chức, ăn hối lộ, hà hiếp lương dân, giàu đến triệu phú, vợ con sung túc đầy đủ, thu thập tội ác đã nhiều. Khi người lớn tuổi biết ăn năn hối lỗi, thức tỉnh người ăn chay niệm Phật tụng kinh lần chuỗi, bố

thí, bắt cầu, bồi lộ v.v... Nhờ sự cải lỗi ăn năn của người nên Hội Công-Đông chư Phật đã ân xá cho người tội giảm khinh chỉ còn phân nửa. Phật đã nêu nơi bộ số tại Thiên-Đình khoản cước chú: **"Tội là tội, còn thưởng là thưởng"** Công tu của người lúc luyện đạo tinh thân, người quả có thật tâm hành đạo, nên Phật đã hiện trước mặt người cho người qui y tam bảo. Hào-Quang minh châu phát kiến, ngày đêm người cố gắng say mê mùi đạo, dứt bỏ sự đam mê trần tục, nhờ vậy Phật cho người được hườn nhứt trên bộ đầu, nào là ngũ uẩn thế cho ngũ hành, còn đôi mắt cũng thừa tiếp khí hao nhiên của nhứt nguyệt tinh quang, người trở nên sáng suốt, được bay bổng Thiên-Đàng. Đến Thiên-Đàng, người lại ham mê Bồng-Lai Tiên-Cảnh, chơi luôn không chịu giáng trần, nên người mắc phải tội bỏ thịt da xương máu, cơ quan ngũ tạng tan rã, mấy vị này không được nhập vào bộ đầu, nhưng vì mấy vị đó dưới sự tu hành truyền bá của người, nhờ âm dương bồi bổ cũng chất thần khí của địa quả pha lẫn vào biến thành tứ quý. Vợ của người là Vía cũng có công tu luyện, nhưng phụ thuộc mà thôi. Trước kia ở cõi trời, vợ người là nàng A-Hương được chức địa tiên thừa tiếp tiên thiên, ngày đêm day xe sấm. Người tuy tu một phần bộ đầu, nhưng cũng được làm địa tiên thừa tiếp tiên-thiên. Về sau, hai người mãi vui nơi Bồng-Lai Tiên-Cảnh nên mới bị tội ngày hôm nay. Lúc trước người tên là Cam-Lâm, em người tên là Cam-Chu làm thần mưa gió, nhưng người và A-Hương lúc làm việc trên cõi trời, mưa gió sấm chớp trề nãi, nên bị tội đày đoạ bất năng thân xuất. Hai người bị đày xuống trần tục rồi hai người có tâm tu hành, nên sau đó hai người được lên Bồng-Lai Tiên-Cảnh và mãi mê ở trên ấy, không chịu trở về trần gian, do đó hai người mới bị tội.

Điếu-Sào Thiên-Sứ quỳ lạy và khóc nói:

Con đã biết tiên căn hậu quả của con rồi, nay con xin Quan-Âm Bồ-Tát tha thứ tội cho con và cứu nạn giùm.

Quan-Âm Bồ-Tát mô Phật: tại sao con lại khóc?

Điều-Sào Thiên-Sư quỳ bạch:

Thân thể con dị tướng khác thường, con ăn làm sao nói làm sao với ai cho được? Xin Quan-Âm Bồ Tát cứu nạn cho con để con được trở lại giống người.

Quan-Âm Bồ-Tát phán:

Điều-Sào Thiên-Sư con! con có biết ngũ tạng của con là loài chim không mề, ăn rồi ỉả, không đứng lại chút nào, như thế nghĩa là người vô thức vô tri. Mắt tròn, tánh nóng nảy trợn dọc là tội thứ hai. Mỏ nhọn mổ người, giận ai muốn giết, có ý sát nơn. Bộ dầy nơi cần cổ là tướng trúng cho người khi làm quan ẩn hối lộ, muốn có cửa tiên đây túi đầy kho, người là người vô nhân vô đạo, không kể phải quấy. Mình mẩy của người lông lá như chim là sự tham lam thái quá thâu của cải đến lông cũng còn tham không bỏ là tội thứ ba. Tánh xấu của người đã hiện ra trước mặt để chỉ cho mọi người biết cái hậu quả xấu xa của con.

Điều-Sào Thiên-Sư quỳ xuống bạch:

Xin Quan-Âm từ bi hỉ xả về tội lỗi hiện hành của con và cho con trở lại làm người, thân thể như vậy thật là xấu xa ô nhục quá.

Quan-Âm Bồ-Tát phán:

Nếu người muốn được như vậy, người phải ở lại trần thế hoằng hóa chúng sanh hai mươi năm để đền tội. Nếu chịu như vậy ta sẽ tha thứ tội và cho người được hóa hình người.

Điều-Sào Thiên-Sư đánh lễ Quan-Âm Bồ-Tát:

Con xin qui y theo Phật, từ đây con ráng tu hành cho tiêu tội phước, và cố gắng luyện đạo để được trở lại Thiên-Đàng.

Quan-Âm Bồ-Tát phán:

Nếu con quyết chí tu hành, con phải bồi công bố đức hoằng hóa chúng sanh hai mươi năm. Trong thời gian ấy, người phải chịu chua, cay, chát, đắng,

mặn, nồng của thế gian. Sau khi người hoẵng hóa xong, ta sẽ cho người trở lại Thiên-Đàng và làm chức Nguyên-Nhân-Như-Ý.

Điếu-Sào Thiên-Sư đánh lễ Quan-Âm Bồ-Tát và Kim Đồng Tiên-Trưởng:

Xin nhị vị Bồ-Tát truyền đạo, con tình nguyện một lòng chơn tu, qui y Phật, qui y Pháp, qui y Tăng.

Quan-Âm lấy kiếng Minh-Cảnh-Đài để ngay xoáy ốc của Điếu-Sào Thiên-Sư, bố phép, bắt ấn tam muội để ngay trên kiếng phép, đoạn ngài niệm Nam Mô A Di Đà Phật, xin Phật ngài cho Phật-tử này được trụ nguyên hình làm người.

Quan-Âm Bồ-Tát biến hóa phép thần, tức thời Điếu-Sào Thiên-Sư hóa hình người. Điếu-Sào Thiên-Sư đánh lễ Quan-Âm, hôn hủ bạch:

Ngày nay con không còn dị hình dị dạng là nhờ ơn đức của ngài, xin Quan-Âm ngài dạy cho con căn bản tu hành, con thề tự nguyện nhứt tâm tu hành cho đến mãn kiếp của con.

x
x   x

HỒI THỨ NĂM

Mùa đông trời gió mát, trăng tỏ lâu lâu. Quan Âm than rằng:

Ôi! việc đời thật khổ, mà làm tròn nhiệm vụ đến nay đã gần cuối năm. Ngày Đại Hội Phật dài đã gần kề. Ta làm việc ngày lẫn đêm mà cũng chưa xong nhiệm vụ. Hiện giờ ta còn phải thuyết pháp, ta e cho Ngọc-Hoàng Thượng-Đế mở Đại-Hội, lúc ấy ta không trở về được, có lẽ ta bị tội bất năng thần xuất với Thượng-Đế.

Kim-Đồng Tiên-Trưởng bạch:

Sự cố gắng làm việc của chúng ta đến đời bê trể công phu luyện đạo, chư Phật đều biết, có lẽ các ngài sẽ rộng lòng tha thứ. Mai đây xin Quan-Âm hãy truyền đạo cho Điều-Sào Thiên-Sư và có lẽ độ ba tháng là xong.

Quan-Âm Bồ-Tát phán:

Người hãy truyền bá cho đạo hầu và muôn chim rằng ta muốn chúng dâng trái lúc sớm mai này để ta làm lễ Phật giáo đạo cho Điều-Sào Thiên-Sư, hầu sau này Thiên-Sư đi hoẵng hóa chúng sanh.

x
x   x

HỒI THỨ SÁU

Trời vừa mọc, ánh sáng từng bừng, chim đua nhảy nhót, nào là khi' đột vây đoàn hiệp lũ đua nhau kiếm ăn. Khi' đột và chim sực nhớ lại Kim-Đồng Tiên-Trưởng bảo ta dâng bông trái cho Quan-Âm Bồ-Tát. Chúng liền đi hái đủ loại hoa quả và lũ lượt đến dâng cho Quan-Âm. Quan-Âm Bồ-Tát phán: Thôi chúng bây được lui.

Đoạn Quan-Âm tiếp:

Kim-Đồng Tiên-Trưởng và Điều-Sào Thiên-Sư, hai người hãy nghiêm trang làm lễ hành sự, để ta thuyết đạo cho Điều-Sào Thiên-Sư.

Điều-Sào Thiên-Sư đánh lễ, Quan-Âm Bồ-Tát phán: Kim-Đồng Tiên-Trưởng, người hãy đứng một bên thừa hành phận sự cùng để nghe ta giáo hóa tử hạ, trung, thượng thừa. Nhà người tuy làm đến bậc Tiên nhưng người không thể nào hiểu rõ đạo giáo được, vì nguồn Đạo vô cực vô biên, đến phẩm nào thì sẽ bị ở phẩm ấy, bởi vậy có câu: "Không lên cao sao biết thấp, còn không ở thấp sao biết được cao siêu mầu nhiệm của nó?"

Quan-Âm Bồ-Tát mô Phật tiếp:

Điêu-Sào Thiên-Sư, con hãy quỳ xuống niệm Phật nghe ta giáo huấn.

Điêu-Sào Thiên-Sư bạch:

Xin Quan-Âm lấy đức từ bi hi xả tội lỗi của con, phần cho con biết, đầu cực khổ thế nào, con cũng nhứt tâm thiện niệm. Từ ngày con bị tội lỗi đến nay, con ngu muội quá, con xin nghe lời Quan-Âm chỉ giáo.

Quan-Âm Bồ-Tát mô Phật nói:

Điêu-Sào Thiên-Sư nghe đây, **Đời Đạo song tu**, con nhớ không?

Điêu-Sào Thiên-Sư bạch:

Con ngu muội hơn trước lắm, xin Quan-Âm cho con biết sao gọi là Đời, sao gọi là Đạo?

Quan-Âm Bồ-Tát phán:

Đời là người trong thế gian phải có minh minh đức, tâm dân chí ư chí thiện. Cái đức trí quang minh chánh đại, nơi tánh mình có, đến cái chỗ lương tri lương năng mới là người thượng trí. Nếu muốn làm người thượng trí trong đời, đức Không-Tử có dạy: "cách vật trí tri, chánh tâm, tu thân, tề gia trị quốc bình thiên hạ." Cách vật là phải ráng công học hỏi trong khối óc của người phải tìm tòi, kinh nghiệm tất cả sự vật trong mọi khoa đều sai quấy, người ráng bình trí mới đạt được cái chân lý trên cõi thế gian cũng vạn vật mới hơn người.

Trí tri, bên trong tỏ sáng từ tâm bên ngoài và hiểu sự vật cho cùng tột không còn nghi hoặc.

Thành ý, ý mình thành thật dứt hết các điều dối trá cùng nguy tà đối với mình thì nó cũng như đối với người khác.

Chánh tâm, là mình ngay thẳng, không bị vật dục lôi cuốn, không còn tà tư vọng tưởng, xử kỷ tiếp vật thì trong chơn chánh của ta trở nên đứng đắn.

Tu thân, sau ta sẽ cắt nghĩa về nguồn đạo cho rành rẽ.

Tề gia, con phải nhớ những điều căn cứ ở trên không nên chệnh lệch. Điều-Sào, người phải nhớ trí tri, thành ý chánh tâm tu thân thì trong gia đình người mới được phụ tà tử hiếu, phu phụ thuận tòng huynh hữu đệ cung. Nếu người hiểu rõ ý nghĩa những điều trên, người mới có thể giúp nước trợ dân. Tâm chánh cùng chí hướng chánh trực, hững dững hy sinh giúp đỡ dân sự mới có thể làm tròn sứ mạng con dân trong nước. Hết dân yên thì nước nhà mới thanh trị quốc thối dân an.

Quan-Âm Bồ-Tát mô Phật tiếp:

Điều-Sào, con bình thiên hạ không phải dễ, từ cá nhân đến gia đình quốc gia xã hội phải làm sao, làm sao mới phải đạo làm người trong bốn xứ. Như thế cũng chưa đủ, con còn phải trực tiếp tham gia trong thiên hạ để cho tình tương thân tương ái đại đồng được nảy nở, và con phải mưu xâu kế dày để đem hạnh phúc hòa bình cho nhân loại lúc ở thế gian, con có nhớ chăng? nay con được hóa thân làm người lần thứ hai, con phải là một người hiền triết, con đừng u mê nữa. Nếu con còn phạm tội, con sẽ bị sa đọa kỳ chót thành trùng để, con phải biết đây là lần chót, nếu không cải hối ăn năn, con sẽ thành ma quỷ, không còn căn Tiên cốt Phật.

Điều-Sào Thiên-Sư đánh lễ Quan-Âm than rằng:
Ôi! Đời con khô' hưởng chi là đạo. Con nhớ lại đời con lúc trước, con ăn năn tự hối và con nguyện cố gắng trở nên người lương thiện.

Quan-Âm Bồ-Tát mô Phật phán:

Kim-Đông Tiên-Trưởng cùng Điều-Sào Thiên-Sư, hãy nghe ta dạy đạo. Hết đời qua đạo gọi là đời đạo song tu. Chúng người có biết bản thể chúng người là thân phàm xác tục, và trong đấy có những gì?

Kim-Đông và Điều-Sào đồng quỳ lạy, xin Phật

Quan-Âm lấy đức từ bi chỉ giáo cho chúng con được hiểu nguyên căn để sau này hoằng hóa chúng sanh.

Quan-Âm Bồ-Tát đọc chiếu và chiếu Minh Cảnh Đài cho hai vị hiểu rõ chơn căn bản thể của hai người. Khi ấy Kim-Đông và Diệu-Sào nhìn trong bản thể của mình thấy nào là phổi, gan, trái tim, bao tử, gan một đùm nơi xương sống. Nhìn xuống dưới lưng phía trong thấy có hai trái cật, nhìn ra phía ngoài nơi rún thấy nào là lá lách, ruột, bọng đái, ngoài thì xương thịt, máu, da, lông. Quan-Âm mới chỉ từng bộ phận và cắt nghĩa:

Đây là phổi, hai bên đều có. Phía trái là phổi dương, phía mặt là phổi âm. Phổi này có chứa chất nước chua mặn, chất trong dày. Phổi xếp để chứa những nước hơi ấm cho sự hoạt động, ăn nói cũng hô hấp thay đổi dưỡng khí. Chất lửa điện xanh, cốt xác hơi gan.

Gan thì để chứa điện nóng có mặt bên trái, chứa chất nóng để sang điện nóng cho trái tim và sản xuất chất nước vàng sang bao tử để tiêu hóa vật thực. Chất lửa điện đỏ hơi xanh. Gan này phía trái điện thật nóng do nơi mặt điều độ. Phía mặt rút nước ở dưới trái cật, đem nước lên chứa vào phổi, làm cho nước sôi, phân phát cho tim.

Trái tim, chất nóng thuần túy, tùy theo phổi và gan làm việc theo điện nóng của nó, rồi viện trợ châu lưu trong bản thể xương máu thịt cho ấm áp. Điện phổi và gan viện trợ trái tim có huyết điện trắng, đỡ bầm để bố túc cho xương da máu thịt. Điện màu vàng hơi, làm việc không nghỉ phút khắc, đốc xuất cho gan làm việc mẫn cán và cho huyết thấm vào thịt châu lưu trong bản thể.

Trái cật bên trái có điện nước nóng, và thân hồi điện nhiều. Trái cật bên mặt chứa nước lạnh, trái tim đưa chất nóng xuống thì nước lạnh của trái cật xáo trộn vào huyết và tiếp xúc với gan phổi tim để cho chúng được nóng nhiều. Chất nóng bên trái điện đỏ, bên mặt điện xanh.

Bao tử thâm tất cả các thứ điển trước vào trong nó có nước màu vàng, nóng nhất trong thế giới bản thể dùng để xáo trộn tiêu hóa thực phẩm, đoạn lấy chất bổ thực phẩm bổ túc cho gan, gan lọc chất bổ để thừa xúc hơi điển chạy qua phổi, rồi phổi lọc đưa lên bộ đầu, đây điển bộ đầu bổ túc cho mắt, mũi, miệng, tai là cơ quan ngũ tạng, cũng gọi là bộ máy ngũ hành. Năm sắc lửa này hóa ra một chơn điển năm sắc xanh, đỏ, trắng, vàng, đen.

Quan-Âm Bồ-Tát tiếp:

Các người hiểu chưa? việc tu hành cần phải trao đổi sửa đổi. Trước kia cha mẹ người ở trần, hóa sanh người xác trần, có máy này làm việc theo trần chỉ biết ăn ngủ là mã thôi. Nhưng bộ máy ấy cũng có một thứ điển tiên thiên, làm chủ bản thể gọi là linh hồn. Một đơn vị điển thứ hai là điển trung thiên hợp với hạ thiên làm thứ điển âm, thành chơn điển gọi là Vía. Hồn Vía hợp lại duy nhất gọi là Chánh-Hồn-Vương. Vía dùng để xoay trở hoạt động tay chân phụ thuộc bên ngoài. Lúc Niết-Ban đưa xuống, Hồn Vía là vợ chồng hợp nhất giáng trần, quy vào bản thể. Khi Hồn Vía vào bản thể được chia làm hai: Hồn ở giữa trái tim để sai khiến khí điển vào bộ đầu. Những cơ quan ngũ tạng và bộ đầu có ranh rập chia đôi rõ ràng. Phần Vía từ bao tử trở xuống tới rún gọi là Tê-Luân-Hư-Cảnh, nó làm việc châu lưu trên tứ xa lộ, di chuyển thời thức bản thể phút khắc không ngừng, để não da thịt máu phải hoạt động mau lẹ. Vì bản thể con người là một Tiểu Thiên-Địa. Ngoài ra có hai con mắt là mắt trời và mắt trăng dùng để soi sáng các nơi ở châu thân, trong ấy có tia sáng gọi là Hà-Sa; hóa ra vì sao bay lẩn trong địa cầu bộ đầu rồi được thâm vào khối óc. Sự tu hành, nếu hai người muốn tu thì phải sửa đổi xác phàm tục để được hóa ra một vị Tiên trên Trung-Thiên hay trên Tiên-Thiên gọi là Phật. Các người phải cố gắng công phu luyện đạo vì người công phu là người thợ tự sửa bộ máy bản thể của mình cho máy ấy làm việc, lựa lọc thanh khí điển để sắp thành một vị Chơn-Như, rồi từ đó các

người từ từ luyện hàng đêm, luyện tập công phu thì Hồn các người được lên phẩm Chủ-Nhơn-Ông. Trái lại nếu các người không tu thì Hồn ấy không được làm Chủ-Nhơn-Ông, và lúc hai người thác Hồn ấy trở thành ma.

Quan-Âm niệm Phật ba lần thâu kiến Minh-Cảnh vào túi, đoạn kêu nhị vị mã phán:

Hai người đã hiểu điển trong bản thế rồi chưa?

Điêu-Sào Thiên-Sư bạch:

Mô Phật, bạch Quan-Âm nhờ đức sáng suốt của Quan-Âm con là Điêu-Sào đã minh tánh, đã hiểu được lời chỉ giáo của Quan-Âm con xin ngài cho con biết hiện giờ vợ và con của con ngày trước ở nơi đâu?

Quan-Âm Bồ-Tát đáp:

Điêu-Sào Thiên-Sư ơi! sao người ngu dại như thế! Đã nói là sáng suốt, sao ngu cũng còn ngu? Người là chủ bản thế, vợ con chỉ là phụ thuộc. Vậy vợ con ở đâu, sao con không biết? con hãy nhìn xuống Tê-Luân Hư-Cảnh và nhìn kỹ xem ai đang ngồi trong đó để thôi thúc các con của con như xương thịt máu da và các dân sự phụ thuộc bề ngoài là lỗ chân lông làm việc.

Điêu-Sào đánh lễ Quan-Âm và bạch:

Con xin ngài làm phép cho con thấy vợ và con của con, được như thế con mới an lòng tĩnh trí thừa hành phận sự tu hành hoằng hóa chúng sanh ở cõi thế gian này.

Quan-Âm Bồ-Tát lấy kiến Minh-Cảnh-Đài đưa ra niệm chú, hiện ra một cô Vía rất đẹp.

Điêu-Sào Thiên-Sư nói:

Con đội ơn Quan-Âm đã cho con được thấy mặt vợ con. Nặng xinh đẹp quá, và tại sao mãi đến bây giờ nàng vẫn còn tươi trẻ như thiếu nữ đang xuân?

Điêu-Sào Thiên-Sư than:

Chồng ở một nơi vợ một ngã, con không ngờ chỉ

ham vui một chút mà bị đọa không biết đến bao giờ mới mãn kiếp?

Quan-Âm Bồ-Tát mới lần lượt gọi các con của Điều-Sào Thiên-Sứ. Con thứ nhất là xương, con thứ hai là thịt, con thứ ba là máu, con thứ tư là da. Chúng lần lượt xuất hiện để Điều-Sào Thiên-Sứ nhìn cho tận mắt. Điều-Sào Thiên-Sứ nhìn bốn con bằng trang nhau như hột gạo cội. Quan-Âm tiếp:

Trước kia con là Điều-Sào Thiên-Sứ mắc phải tội nên dù ngày nay con của người được sum họp vầy đây, nhưng không được nhìn thấy mặt nhau, vì lỗi của con gây ra. Vợ và con của người phải chịu lầm việc mãi không ngừng và không được nghỉ.

Điều-Sào Thiên-Sứ khóc mà rằng:

Xin Quan-Âm cho cha con chồng vợ của con được sum họp.

Quan-Âm Bồ-Tát phán:

Điều-Sào, sao con ngu quá, ta phải làm sao cho con minh-tánh được, người muốn họp mặt với nhau thường ngày thì người phải rảnh tu hành, người hiểu chưa? Tử tội lầm việc cơ sở, giam cầm có nơi. Bản thể như một cái nhà, như việc nước, nên gọi là nhà nước. Ví dụ, bản thể là nước hay là Tiểu-Thiên-Địa mỗi chỗ mỗi nơi đều có công ăn việc làm, lương phân phát đầy đủ, hễ ăn thì nó phải làm việc, không thể bỏ phế công việc để họp mặt nhau được. Hiện nay con là Điều-Sào Thiên-Sứ phần Hồn, nếu tu con sẽ là Chủ-Nhơn-Ông, hay là Tổng-Thống, sai khiến cơ quan ngũ-tạng hóa ra ngũ-uẩn lầm chủ trong bản thể của con, và nếu con muốn sum họp với vợ con thì con phải tu để đền tội lúc trước xong con mới được qui nguyên họp nhứt.

Điều-Sào Thiên-Sứ đánh lễ, Quan-Âm Bồ-Tát than:
Con bị phạm tội quá nặng, không biết đến ngày nào con cùng các con của con trở lại Thiên-Đàng.

Quan-Âm Bồ-Tát phán:

Vì tiền căn hậu quả của người, nên người hãy

ráng tu để qui nguyên hợp nhứt và đó là qui nguyên

Điếu-Sào Thiên-Sứ quì lay than:

Tội lỗi như vậy biết gỡ làm sao xong? Đến bao giờ mới mãn kiếp?

Quan-Âm Bồ-Tát phán:

Người ráng công phu luyện đạo, bỏ mũi trần tục thì chẳng bao lâu tội con sẽ được tha thứ. Nếu trái lại con còn mê trần, nhiễm những thói xấu như tham sân si, hi, nộ, ái ố dục thì tội của con càng nặng hơn, thì có lẽ con không bao giờ trở lại Thiên-Đàng. Vậy con hãy nghe ta mà ăn năn thức tỉnh tu hành.

Điếu-Sào Thiên-Sứ bạch:

Bạch Quan-Âm, con đã bị tội rồi, lại bị tội nữa là sao?

Quan-Âm đáp:

Trước kia con ở Thiên-Đàng, bị tội lỗi sa về dương thế là kỳ thứ nhứt, kể từ ngày con trở nên người trần gian. Nếu con làm tội nữa thì con mắc tội thêm hơn, và phải bị nghiệp quả của con lâm rả.

Điếu-Sào Thiên-Sứ hỏi:

Tiền căn nghiệp chướng ra sao? xin Quan-Âm cho con được biết?

Quan-Âm Bồ-Tát đáp:

Hễ con làm tội gì, thì sanh nghiệp ấy. Ác hành khổ' khổ, con nhớ chưa? Ví như con làm khổ' cho người ở thế gian thì ngày con gần mãn hạn (chết), trước hết con sẽ bị khổ' khổ' như lúc con làm cho người ấy, vì thế ta tu hành để cho mình tánh hiền phước tội hơn người và cải ác tùng thiện. Đây ta thí dụ cho người rõ là sự tích Mục-Liên-Thanh-Đề tại thế gian mà kinh Nhấ-Thiên đã làm đó.

Điếu-Sào Thiên-Sứ:

Từ đây con hết sức tu hành, không dám làm điều

tội lỗi. Tiện đây con xin Quan-Âm cho con một pháp-danh, và một cái qui-y thơ pháp của nhà Phật.

Quan-Âm Bồ-Tát:

Cha chả, người ở thế gian, sanh ở trần thì phải trần tục, tội lỗi đã chưa đền, lại còn xin tờ giấy làm bằng, thật là tham lam quá đỗi. Đây Điều-Sào nghe ta thuyết pháp cho một lần nữa:

Tên con trước kia là Điều-Sào Thiên-Sư, nghĩa là con có đ. Con tham sân si thái quá, rồi sau đó con ăn năn cải hối và tu hành được Phật công nhận một phần, linh hồn con được sơ thừa trung phạm. Lúc đó con không hiểu chữ ly gia cắt ái ở thế gian, nên con bỏ nhà cửa sự nghiệp đi tu, đó là một điều lầm lớn, nhưng nhờ con chí tâm công phu luyện đạo, nên được xuất hồn đến chốn Bồng-Lai, rồi mê vui nơi ấy con quên bản thể là cái nhà của con ở từ khi con giáng thế xuống trần, và hồn con nương vào bản thể đó để làm việc. Trong bản thể nào là da thịt xương máu, những thứ đó là những người trong cốt nhục tương tàn của con. Con tu mà quên hết, bỏ bê vợ con, thì tội lỗi của con càng nhiều. Con phải biết, nếu con tu thì da thịt xương máu, con phải dạy cho chúng nó tu. Từ bên trong đến bên ngoài, được làm một vị Tiên, hay một vị Phật khổ lắm con ơi. Hễ tu thì phải sửa đổi, lựa lọc, chất trước hóa thành, dày công gắng chí tu hành, mới có thể thành chánh quả, khổ ơi rất khổ. Vậy từ đây, con hãy tu tất cả bản thể, nào da thịt xương máu lông, để chúng trở thành chánh pháp qui y lên đánh lễ Phật. Nay con xin ta cho pháp danh để thay tên Điều-Sào Thiên-Sư, vậy ta sẽ gọi tên con là Sãi-Vãi.

Điều-Sào Thiên-Sư đánh lễ xin qui y tam bảo.

Quan-Âm Bồ-Tát phán:

Con ráng tu đến khi con được xuất hồn lên đánh lễ Phật lúc đó con mới được qui y tam bảo. Hồn của con là Tinh, Khí, Thần hợp nhứt lại.

Điều-Sào Thiên-Sư mừng rỡ đánh lễ Quan-Âm xin

nhận tên Vải.

Lúc ấy Quan-Âm Bồ-Tát mô phật phán:

Sãi-Vải ơi! Từ đây con ráng tu hành, đừng phí bỏ thì giờ quý báu, siêng năng niệm Phật ngày đêm, ráng đem về một điểm chơn như hướn nhưt. Lúc ta thuyết pháp dạy đạo, con có hỏi làm sao để con thấy mặt vợ và các con, điều đó ngày sau con sẽ làm phải một tội, con đã không thông hiểu câu: "Tình trong bốn bể" của thế gian, vì con là chồng cha, không biết vợ con là ai? ở nơi nào?

x

x x

HỒI THỨ BẢY

Quan-Âm Bồ-Tát than rằng:

Đã gần tới rằm tháng tám, trung thu nguyệt lãng, lúc này các vị Tiên được châu Thượng-Đế, ngao du sơn thủy, vui vẻ biết bao! còn ta làm việc dưới thế đã lâu, mà chưa được trở về châu chư Phật cùng Thượng-Đế để trình tấu cho các ngài rõ về vụ Điều Sào, thôi buồn nói vậy, chớ ta cũng ráng làm việc cho xong cũng chẳng muộn chi.

Kim-Động Tiên-Trưởng đánh lễ bạch rằng:

Con cũng tiếp tục thừa hành phận sự bên Quan Âm, con nguyện làm việc chóng xong để thầy trò chúng ta mau trở về Thiên-Đàng cảnh Phật.

Hoàng hôn buông rủ, mặt trời chen lán, bầu trời trở nên xám đục, chim chóc kêu nhau về tổ, vượn chuyen bông con kiếm nơi ẩn dạng.

Quan-Âm Bồ-Tát phán:

Thôi, cát y kỳ phận, Sãi-Vải người hãy trở về đồng, còn ta phải trở về Thiên-Đình, nơi am tu để sẵn sóc cho Nhị-Thập Bát-Tú, mai này ta sẽ giáng trần, và dạy thêm cho Sãi-Vải.

Dứt lời, Quan-Âm và Kim-Đông bay trở về Thiên-Cung.

Ngày mùng 10 tháng 8 rạng ngày 11, mặt trời vừa mọc, ánh sáng tung bùng, trời thanh mây tĩnh, gió núi ngàn phướng, đem lại mát mẻ trong lành. Trên một vầng mây đen bên cảnh trời lơ lửng bay xuống, Quan-Âm và Kim-Đông đang ngự trên ấy, giáng trần.

Sãi-Vãi đánh lễ hai vị Bồ-Tát. Quan-Âm Bồ-Tát mô Phật phán:

Từ ngày người thọ giáo ta đến nay, người đã tịnh trí an thân, và thấu hiểu bản thể và nhiệm vụ của người ra sao?

Sãi-Vãi bạch:

Nhứt khiếu minh, vạn lý thông, con hiểu rất nhiều, nhưng con cũng nhớ Quan-Âm cùng Kim-Đông thuyết pháp dạy đạo thêm cho con nhờ.

Kim-Đông Tiên-Trưởng hầu một bên Quan-Âm. Quan Âm đánh lễ Phật nói:

Sãi-Vãi ơi! người có biết tên Sãi-Vãi bửu danh của người là nghĩa gì không? Lúc trước người có làm gì đâu có tên cùng chức vị: Trước kia người là một triệu phú tham, sân, si làm giàu bất chánh, sau đó người ăn năn cải hối, cúng chùa, học phép tắc với địa tiên, người theo thiên lâm tu trị, nhưng người lại bị trần thế lôi cuốn, say mê trần tục, ham mê tử sắc tài phiến quá độ, nên Hòa Thượng đặt cho người pháp danh Sãi-Vãi. Sãi-Vãi, ta chỉ nghĩa cho biết: Nhân chữ này là vợ chồng người cũng chưa bỏ, thế nên người ta cho vợ chồng người là nhơn đức, nhưng trong thâm tâm người đầy đầy tội lỗi, tham sân si hỷ nộ ái ô dục. Người lấy nhơn đức bề ngoài đó gạt gẫm của thiên hạ. Người mưu mô đủ thứ để cướp tiền và tham lam sắc đẹp,

thấy thế hòa thượng mới thêm một số chảnh giữa chữ
nhơn để trở thành chữ (sĩ) hay là chữ (Sãi), nghĩa
là người vô chùa thấy cô ni sắc đẹp, lây tiền mua
chuộc, phải tội si mê, nên người không hiểu, là
người trong đạo, thật là ô danh nhục nhã cho người
biết mây. Còn chữ **Vãi** nghĩa là khi vô chùa
được ngộ đạo, lúc ấy người giác tạnh hiện lương,
biết tội lỗi và ăn năn hối lỗi rất nhiều, nhưng
lúc về nhà người quên hết tâm đạo. Hai thảo đầu,
ba ngang bờ xuống là chữ **Dương** ấy là thường
ngày người thả rêu xóm làng, thấy con người có sắc
đẹp người ve vãn mua chuộc, làm mất trinh tiết của
người cho nên Hòa-Thượng của người đặt cho bửu
danh là Sãi-Vãi. Mặc lòng vậy, người hàng ngày
cũng còn ham tình ái sắc dục. Người thương bao la,
và đó là "Tình trong bốn bề".

Sãi-Vãi quỳ bạch:

Con nhận thấy, tên này thật là ô danh, tử
nhục, nhưng con là người tu hành mà bị mang bốn
chữ "Tình trong bốn bề" thì làm sao giải thoát để
trở thành Tiên-Phật được?

Quan-Âm phán:

Người mắc phải một tội nữa, người có biết
chăng? Khi người còn là Điều-Sào Thiên-Sứ, người
là con chim gà dầy, mang dầy ô trước, là tại người
tham lam của người quá đời, người ăn cho dầy bụng,
rồi giứt của người để dành vào túi. Khi người tu
được điểm nhứt, người xuất hồn dao cõi thiên cung
chỉ có một bộ đầu, còn mình là điểm thứ hai, tay
chơn là điểm thứ ba, người bỏ lại thế gian là làm
bại hoại bản thể. Tội thứ nhứt cũng hai dầy là ba
tội. Người đã làm ba tội, nhưng Phật ngài giảm
khinh cho người, tu không hiểu chữ ly gia cát ái,
người làm đạo Không-Tử dạy đời, người đã có vợ con
gia đình mà người lại vô chùa tu người bỏ phước nhà
cửa, không nuôi vợ con, lại còn bày ra cát thất để
tính phá tiền của, người đã ham đạo mất đời.

Sãi-Vãi quỳ bạch:

Điều mà bỏ gia đình là tội thứ nhứt, đời với
đạo ở đời của đức Không-Tử. Ở đời ta phải tu theo

đời, nghĩa là phải có nhân nghĩa, kế nghiệp giòng giống của Ông Bà. Bạch Quan-Âm, khi xưa con có vô chùa, đi đi về về, chớ con không bỏ nhà hẳn.

Quan-Âm Bồ-Tát than:

Ồi! Người ở trần sao ngu quá, con không biết vợ yếu con thơ do con gây ra phải nhờ con nuôi dạy, thì sao con lại bỏ đi để đến đời xác thân con da thịt xương máu phải bại hoại. Con là chủ bản thể, con lại bỏ bản thể, để cho da thịt xương máu của con hoang vu, luyện phép tà đạo, đánh lộn với nhau lâm mũa mông thất lạc, nhiều hai hơn dân. Như vậy khác nào con lâm vua mà bỏ phép việc nước để cho bá quan loạn trào, hơn dân thông khô.

Sãi-Vãi bạch:

Bạch hóa Quan-Âm, trước kia con bỏ nhà, con hiểu là có tội, nhưng nay con có nhà nào để bỏ?

Quan-Âm Bồ-Tát phán:

Sãi-Vãi ơi! Người đã tu liệu, lý sự hiểu nhiều, bỏ si mê sao còn ngu như thế? Thôi Sãi-Vãi, người mau cúi xuống.

Đoạn Quan-Âm bảo Kim-Đồng Tiên-Trưởng lấy roi phết cho Sãi-Vãi ba roi để trừ tội tam đồ.

Kim-Đồng Tiên-Trưởng vâng lệnh đả Sãi-Vãi ba roi này lửa.

Sãi-Vãi đứng dậy đánh lễ Quan-Âm và bạch rằng: Con bị ba roi điển tan xương nát thịt, đau nhức không thể tưởng tượng được.

Quan-Âm Bồ-Tát phán:

Nay con hiểu tội của con chưa?

Quan-Âm bảo Sãi-Vãi quỳ ngay trước mặt, rồi dạy Kim-Đồng Tiên-Trưởng thắp ba cây nhang đưa cho Sãi-Vãi cầm để trước mặt và bảo Sãi-Vãi niệm Phật ba lần. Đoạn Quan-Âm nói lớn:

Kim-Đồng hãy dọi trên đầu nó ba cái cho nó thọ

tam cú.

Sãi-Vãi bạch:

Con tu là tu thân, từ trong bản thể con lâm ra, Quan-Âm đã dạy con không nên lấy cái gì vật chất ngoài đời dùng để tu hành. Nay con lại cầm ba cây nhang và lỉnh ba đọi trên đầu gọi là tam liêu chẳng?

Quan-Âm phán:

Tu là tu Pháp-Lý nhà Phật, tu là sửa đổi bản thể của ta. Tâm tức Phật, Phật tức tâm. Người ngu thái quá thì hoẵng hóa thiên hạ sao được? Tánh người hễ có đồng người là rủ nào tiếc từng ăn chơi phê bỏ gia đình, bày ra chung tiền cất nhà hội nghị để giảng đạo hoặc chùa chiền am tự.

Sãi-Vãi bạch:

Bạch Quan-Âm, ngài nói quá đông dài, con không làm sao biết được.

Quan-Âm phán:

Ta nói đông dài là trước khi kia người nhiều chuyện, nói thêm thừa láo khoét, ngồi lê đôi mách.

Sãi-Vãi bạch:

Con đã quỳ ngót ba tiếng đồng hồ, đầu gối còn bị sưng không thể đứng nổi, xin Quan-Âm tha thứ cho con.

Quan-Âm nói:

Ta từ bi hi' xả cho người, từ rầy người ráng nhớ, kéo mã sa địa ngục hồi không kịp.

Đoạn Quan-Âm tiếp:

Sãi-Vãi ơi! Khi người xuất hồn, người mê cảnh Bồng-Lai vui thú, không chịu trở về nhà là bản thể của người cho đến đổi tan xương nát thịt, nay đầu gối người sưng, tan xương nát thịt, nhức nhối cùng mình, đó là người bị nghiệp quả mà trước kia người đã gây ra. Tội người đáng thác ra ma. Ba điểm

nhang ấy là vợ con người quỳ đánh lễ đưa hồn người xuống âm phủ để chịu tội từng làm ma và bị vật chất lợi cuốn. Sự hiểu lầm của con thật là tai hại. Bản thể là cái nhà để cho linh hồn và vía (vợ con) ở đó, cũng là trại giam của chúng con. Khi chúng con thác thì bản thể này đã tan thành đất, còn sự sản ở dương thế con cũng phải bỏ lại tất cả. Vậy con ráng suy xét để đừng lầm lẫn Sãi-Vãi ơi! Ta bảo người tu không tốn đồng xu các bạc nào, là vì chính ta cũng vậy. Ta tu thân, cải tánh, dưỡng đức quân sanh. Nếu tu, ta sẽ tránh được bệnh tà xâm, thương hàn sốt rét, và các chứng bệnh ít thì được hết dứt khỏi tốn tiền thuốc. Theo Pháp-Lý, tu là thấu dưỡng khí làm cho bản thể mát mẻ, sung sướng, bồi bổ tinh thần, người trở nên đẹp vui tươi. Pháp-Lý này theo khoa học huyền bí của Đức Phật. Ta cứ công phu luyện đạo, tự nhiên ta sẽ thức tỉnh phân biệt chánh tà thông tri thiên hạ, hiểu được tâm tánh của mỗi người. Sự quý báu của phép công phu là khi con ngồi công phu có mô ni châu, viên ngọc quý của con chiếu sáng, và con được xuất hồn lên cõi trời. Nhứt khiêu thông, vạn lý minh, tự nhiên con hiểu, và tự cải ác làm lành. Con thấu diễn khí thanh trên trời làm cho thân thể mát mẻ, trí não sáng khoái, con sẽ không giận ai, và tránh xa những điều trái quấy bỉ ổi ô nhục, nhớ nghe con. Con đừng mượn vật chất bên ngoài để tu hành, làm cho hao tài tốn của, bỏ phè không nuôi vợ con tại trần mà bị tội. Con đừng vì chữ dưng cúng thần, cúng sãi vải mà làm lớn. Vì với sự tin cúng thần cúng sãi để chuộc tội và được phù hộ, ấy là sự mê tín di đoan. Và con nên nhớ, người tu không ham mê trần tục, tránh nơi đồ hội vinh sang cùng chức quyền ăn trên ngồi trước. Đây ta chỉ cho con biết đã tu mà còn chức quyền vinh sang, đó là còn bị nhiễm trần. Nhà Phật chỉ là cái nghề chuyên môn của Ông, chớ nào có chức chi. Người tu không ham chức quyền ở thế gian, người chán chê phú quý không cần sự nghiệp, người chỉ muốn ở Thiên-Đàng chung vui với chư Tiên chư Phật, nên gọi là Bần-Đạo. Chữ Bần-Đạo là không kể sự nghiệp của cái ở thế gian. Chữ Bần-Đạo là bỏ không

cần, người tu thân rằng ít phước đức là Bản-đạo. Tu bên bị, cố gắng luyện cho đến khi được đi hạ trung thượng đến không không trên cõi trời. Cửa cái ở thế gian đều bỏ, bản thể chết thành đất, nên người tu hành không tham sanh quý tử. Pháp-Lý nhà Phật nói rằng: "Phật tức tâm, Tâm tức Phật" nghĩa là ai tu nấy hưởng. Kinh nhà Phật đã có câu: "Mùi phú quý như làn xa mã, bả vinh hoa như thể phù vân." Sãi-Vãi có biết chẳng? sự đời đối với ta nào có ra chi. Ta làm lấy để sống qua ngày, ta đâu có cần tiền. Sãi-Vãi ơi! Pháp Lý ngay thẳng, nó cứu nạn cho người, nó giúp người có nhà êm ấm, nó khiến cho người trong gia đình vui vẻ, chung lo mọi việc. Cái tánh chẻ bai ngạo nghễ là tánh của Sãi-Vãi phải không? Thôi Kim-Đồng, lấy roi điếu khí, biếu Sãi-Vãi cúi ngay ngắn, đánh trên đầu thẳng xuống tới ngay đít, theo luồng lửa tam muội sau xương sống, ba roi cho ta.

Kim-Đồng phết Sãi-Vãi ba roi nháng lửa.

Quan-Âm Bồ-Tát nói:

Sãi-Vãi, từ đây con phải tu hành, nhờ lời ta dặn đừng sanh thói xấu. Nếu con muốn tu thì cứ tu, còn muốn ra trần thì cứ xuất trần, chớ con đừng lấy cái đạo mà tạo cái đời, lợi dụng cái đạo mà làm ăn. Sãi-Vãi ơi! Người hãy nghe thuyết pháp đây: Ta đánh ba roi là có mục đích làm cho Sãi-Vãi dứt bỏ tánh xấu theo trần tục. Muốn tu thì người cứ tu đi, và từ đây ngậm mồm co lưỡi đừng nói chuyện bậy bạ theo trần để rồi mê trần.

Sãi-Vãi bạch:

Từ đây con nguyện một lòng theo Phật ăn năn hối cải không dám sai quấy nữa.

Quan-Âm Bồ-Tát tiếp:

Đạo nào cũng có pháp môn riêng, nhưng con lại tưởng Phật nào như Phật nấy, môn nào như môn nấy, nên con lấy môn này đem lại môn khác, làm như vậy con đã lầm lạc thái quá. Pháp-Lý là pháp con tu theo điển của Phật Thích-Ca và Di-Đà, nó cũng là

một vị thuốc linh nghiệm dùng trừ tuyệt binh tham sân si hỷ nộ ái ố dục. Hiện giờ con bị binh tham sân si, vậy con nên luyện đạo công phu, thì tử tử binh con sẽ dứt. Sãi-Vãi ơi! con nên hiểu trong Phật gồm có Văn-Phật và Võ-Phật. Văn-Phật là pháp môn văn để trừ binh tham sân si hỷ nộ ái ố dục. Võ Phật là sự phò hộ chiêu binh mà cúng quảy, những sự linh diệu, muốn chi được nấy theo thế gian. Mặc dù vậy, nhưng những Võ-Phật là tà đạo đó người.

Sãi-Vãi bạch:

Bach Quan-Âm, ngày nay con đã thông hiểu và ghi nhớ Pháp-Lý trong tâm. Con nguyện từ đây cố gắng tu hành, hoằng hóa chúng sanh. Con đã cải tách diệt danh, từ nay con xa lánh nào tụng kinh siêu độ, chuông mõ, bồ đề, để một lòng theo Pháp-Lý nhà Phật. Con nhớ lại vợ con thì ở lại dưới Tề-Luân Hư Cảnh, còn con lại ở trái tim, và làm việc trên bộ đầu, bị ranh rập bởi mạng bí mật, nên con không thể thăm vợ con cũng da thịt xương máu cho được.

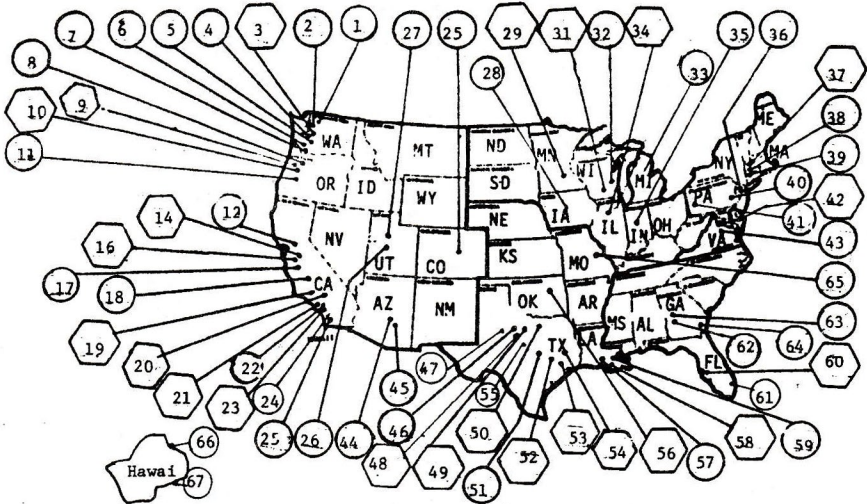
Quan-Âm Bồ-Tát nói:

Con là môn đệ của Phật, gọi là Phật-Tử, thì nào da thịt xương lông của người cũng là Phật-Tử nốt. Trái lại nếu con làm tội lỗi thì những thứ đó cũng là người phạm tội. Con nhớ vợ con ở Tề-Luân Hư-Cảnh, trong đó có bốn biển gọi là Tứ-Điều-Đế, rồi con lại nhớ da thịt xương máu là con của con, và con nguyện đi hoằng hóa chúng sanh, con được như vậy là con đã ăn năn cải hối lỗi lầm rồi. Sãi Vãi, con có biết chúng sanh là ai không? Chúng sanh ở trong bản thể của con đó là bốn mươi tám ngàn hai trăm năm mươi lốt chơn lông. Ngày đêm con ráng tu hành luyện đạo, pháp-luân-thượng-chuyển diển chạy đều mình, thì những lốt chơn lông là dân sự biết tu theo. Lục-căn-lục-trần ngó thấy ánh sáng của Chủ-Nhơn-Ông trên bộ đầu rơi xuống cũng tu theo. Trong Tề-Luân Hư-Cảnh có Cô Tiên (vợ con) phụ tiếp diển, truyền bá bên ngoài cho da thịt xương máu lông, đó là dân sự cùng các con của con. Chủ tình trong là vợ của con ở trong Tề-Luân Hư Cảnh cũng gọi là cô Vía. Còn da thịt xương máu

là do huyết chảy châu lưu, gọi là bốn bể, thừa tiếp khí điển bên trong và bên ngoài. Sãi-Vãi, con thầy chưa? Tứ-Diệu-Đế gọi là bốn bể hay là "Tình trong bốn bể".

CÁC THIÊN ĐƯỜNG HOẶC TRUNG TÂM LIÊN LẠC
VỀ THIÊN ĐỊNH THEO PHÁP LÝ VÔ-VI TẠI HOA-KỲ

- 1 T/T KIRKLAND, WA
C/o Bùi Quang Trung
14817 119TH PL. N.E.
KIRKLAND, WA 98033
Tel. (206) 882-4647
- 2 T/T BOTHELL, WA
C/o Trần Vĩnh Tấnh
11510E.Riverside Dr#36
BOTHELL, WA 98011
Tel. (206) 488-1375
- 3 T/D KENT, WA
C/o Ông Bình Chương
9812 S. 239th Pl.
KENT, WA 98031
Tel. (206) 854-2955
- 4 T/T FEDERAL WAY, WA
C/o Huỳnh Thị Dung
215 S. 317 th Pl.
FEDERAL WAY, WA 98003
Tel. (206) 946-0665
- 5 T/T TACOMA, WA
C/o Nguyễn Văn Mai
6124 North 40th
TACOMA, WA 98407
Tel. (206) 752-4384
- 6 T/T TUMWATER, WA
C/o Huỳnh Đoàn
2530 27th Ave. S.W.
TUMWATER, WA 98502
Tel. (206) 943-0089
- 7 T/D LONGVIEW, WA
C/o Nguyễn Khắc Trú
2787 Taylor Ave.
LONGVIEW, WA 98632
Tel. (206) 425-7654
- 8 T/D PORTLAND, OR.
C/o Nguyễn Đức Trọng
2809 S.E. Division St.
PORTLAND, OR. 97202
Tel. (503) 231-0059
- 9 T/D PORTLAND, OR.
C/o Nguyễn Hữu Lâm
1522 S.E. 139 th Ave.
PORTLAND, OR. 97233
Tel. (503) 257-8657
- 10 T/D ALOHA, OR.
C/o Đoàn Văn Từ
1700 S.W. 203th Ave.
ALOHA, OR. 97006
Tel. (503) 642-7538
- 11 T/T CORVALLIS, OR.
C/o Dương Ngọc Thủy
1571 N.W. Highland Dr.
CORVALLIS, OR. 97330
Tel. (503) 758-8344
- 12 T/T DAVIS, CA.
C/o Phạm T Thanh Huyền
1850 Hanover Dr. #157
DAVIS, CA 95616
Tel. (916) 756-5522
- 13 T/T OAKLAND, CA
C/o Đoàn Hồng Huệ
1937 26th Ave. #13
OAKLAND, CA 94601
Tel. (415) 536-7077
- 14 T/T SAN FRANCISCO
C/o Trần Thiên Phú
3414 18th
SAN FRANCISCO, CA 94110
Tel. (415) 552-9450
- 15 T/D SAN JOSE, CA
C/o Võ Thanh Văn
548 Chinoook Lane
SAN JOSE, CA 95123
Tel. (408) 227-5168

- 16 T/D SAN JOSE, CA
C/o Ly Vinh
436 North 10th St.
SAN JOSE, CA 95112
Tel. (408) 288-9584
- 17 T/T GILROY, CA
C/o Nguyễn Thái Hùng
7215 Princivalle St.,
GILROY, CA 95020
Tel. (408) 847-2998
- 18 T/T BAKERSFIELD, CA
C/o Nguyễn Văn Hùng
1321 Ming Avenue
BAKERSFIELD, CA 93304
Tel. (805) 834-4652
- 19 T/D RESEDA, CA
C/o Khương Bửu Võ
17825 Strathern Ave.
RESEDA, CA 91335
Tel. (818) 344-1345
- 20 T/D POMONA, CA
C/o Nguyễn Văn Diễm
20342 Julliard Dr.
WALNUT, CA 91789
Tel. (714) 594-3730
- 21 T/D CULVER CITY, CA
C/o Long, Tú, Du, Thành, Cô My
5333 Ingewood Blvd
CULVER CITY, CA 90230
Tel. (213) 827-0430
- 22 T/T LOS ANGELES, CA
C/o Hoàng Văn Hoa/Phô
1242 S. Kingsvey Dr.
LOS ANGELES, CA 90006
Tel. (213) 733-1014
(213) 732-2455
- 23 NHÀ IN VÔ VI, CA
14869 Dillow St.
WESTMINSTER, CA 92683
Tel. (714) 891-0889
- 24 T/T SAN DIEGO, CA
C/o Đinh Bá Văn
2713 Ulric #A
SAN DIEGO, CA 92111
Tel. (619) 573-0901
- 25 T/D SAN DIEGO, CA
C/o Thiêm Tuệ Nhi
4122 Bannock Ave.
SAN DIEGO, CA 92117
Tel. (619) 270-8714
- 26 T/T PROVO, UTAH
C/o Đoàn Minh Nguyễn
975 W. 200 South
PROVO, UTAH 84061
Tel. (801) 375-3994
- 27 T/T KEARNS, UTAH
C/o Lê Văn Quý
5488 Obsidian Way
KEARNS, UTAH, 84118
Tel. (801) 968-3138
- 28 T/T MUSCATINE, IA
C/o Đinh Trọng Trí
RR #2 Lot 24
N.Haven Trailer Court
MUSCATINE, IO 52761
Tel. (319) 264-2187
- 29 T/D ST. PAUL, MN
C/o Bùi Đức Long
437 1/2 University Ave.
ST. PAUL, MN 55103
Tel. (612) 222-4615
- 30 T/T St. LOUIS PARK, MN
C/o Quan Ngọc Liên
2758 Zarthan Ave.
ST. LOUIS PARK, MN 55416
Tel. (612) 922-9095
- 31 T/D JANESVILLE, WI
C/o Trần Ngọc Quang
716 Roosevelt Ave.
JANESVILLE, WI 53545
Tel. (608) 756-5178
- 32 T/T St. LOUIS, MO
C/o Mrs Ngô Quang Lê
10015 Cloverdale Dr.
ST. LOUIS, MO 63136
Tel. (314) 867-3142
- 33 T/T DEARBORN, MI
C/o Trần Kiên Trung
21900 Snow
DEARBORN, MI 48124
Tel. (313) 562-5645
- 34 T/D DEKALB, IL
C/o Nguyễn Văn Xang
1728 Oakwood
DEKALB, IL 60115
Tel. (815) 758-3218
- 35 T/T INDIANAPLS, IN
C/o Trần Văn Triệu
3414 Winchester Dr.
INDIANAPOLIS, IN 46227
Tel. (317) 888-9116
- 36 T/T CLAYTON, NJ
C/o Mrs Vuong Thanh Tú
602 May Ave
CLAYTON, N.J. 08312
Tel. (609) 881-3547
- 37 T/D LOWELL, MA
C/o Trần Ngọc Dũng
270 Wilder St. #2
LOWELL, MA 01851
Tel. (617) 452-1723
- 38 T/T DORCHESTER, MA
C/o Nguyễn Thanh Tâm
16 Melbourne St. #3
DORCHESTER, MA 02124
- 39 T/T MAYNARD, MA
C/o Nguyễn Văn Tý
10 Walcott St.
MAYNARD, MA 01754
Tel. (617) 897-9519
- 40 T/T READING, PA
C/o Nguyễn Văn Phước
1821 Perkiomen Ave.
READING, PA 19606
Tel. (215) 373-1485
- 41 T/T PITTSBURGH, PA
C/o Phạm Văn Sơn
241 Magnolia Pl.
PITTSBURGH, PA 15228
Tel. (412) 344-9268
- 42 T/D ARLINGTON, VA
C/o NGUYỄN Văn Phú
1500 N. 12th #9
ARLINGTON, VA 22209
Tel. (703) 525-6139
- 43 T/T ARLINGTON, VA
C/o Đường Ngọc Bích
601 N. Garfield St.
ARLINGTON, VA 22201
Tel. (703) 243-1732
- 44 T/T GLENDALE, AZ
C/o Nguyễn Đăng Khanh
3650 W. Bluefield Ave.
GLENDALE, AZ 85308
Tel. (602) 582-2568
- 45 T/T TEMPE, AZ
C/o Cao Hữu Thế
109 E. Broadway #31
TEMPE, AZIZONA 85282
Tel. (602) 894-9272

46) T/T FORTWORTH, TX
C/o Phạm Văn Trạch
7033 Hallmark Dr. S#209
FORTWORTH, TX 76134
Tel. (817) 293-2646

47) T/T WATANGA, TX
C/o Nguyễn Bửu Sơn
6429 Patsy Lane
WATANGA, TX 76148
Tel. (817) 485-6859

48) T/D FORTWORTH, TX
C/o Lê Minh Sơn
1362 Larson Court
FORTWORTH, TX 76115
Tel. (817) 921-4063

49) T/D ARLINGTON, TX
C/o Nguyễn Võ
2120 Foxcroft Lane
ARLINGTON, TX 76014
Tel. (817) 465-0986

50) T/D DALLAS, TX
C/o Nguyễn Lương Hai
2066 Royal Lane #1276
DALLAS, TX 75229
Tel. (214) 484-5855

51) T/T SAN ANTONIO, TX
C/o Lê Quốc Toàn
1407 Waverly
SAN ANTONIO, TX 78201
Tel. (512) 734-8253

52) T/D Houston, TX
C/o Triều Hòa
1015 Grand Junction
KATY, TEXAS 77450
Tel. (713) 392-6213

53) T/D HOUSTON TN, TX
C/o Nguyễn Bình
5809 S.W. Freeway
HOUSTON, TX 77450
Tel. (713) 663-6161

54) T/D TỬ THÔNG, TX
Long, Duy, Thạch, Châu
4250 Sun Meadow
HOUSTON, TX 77072
Tel. (713) 568-4394

55) T/D AUSTIN, TX
C/o Nguyễn Văn Liêm
11902 Tobler Trail
AUSTIN, TX 78753
Tel. (512) 339-0159

56) T/D TULSA, OK
C/o Nguyễn Huệ Hùng
2832 S. 115th Ave.
TULSA, OKLAHOMA 74129
Tel. (918) 665-8924

57) T/T HARVEY, LA
C/o Nguyễn Văn Đông
1132 Curtis Street
HARVEY, LA 70058
Tel. (504) 340-5991

58) T/D GRETNA, LA
C/o Ứng Văn Bôn
2193 Carol Sue Ave
GRETNA, LA 70053
Tel. (504) 362-9550

59) T/T NEW ORLEANS, LA
C/o Nguyễn Văn Bảnh
7700 Butterfield Rd.
NEW ORLEANS, LA 70126
Tel. (504) 246-9373

60) T/D FLORIDA
C/o Lê Thanh Tùng
3314 W. Louisiana Ave.
TAMPA, FLORIDA 33614
Tel. (813) 870-0902

61) T/T BOCA RATON, FL
C/o Nguyễn Huệ Trạch
P.O. Box 1048
BOCA RATON, FL 33429
Tel. (305) 395-740

62) T/T HAPEVILLE, GA
C/o Võ Hữu Thới
3462 Meadow Rd
HAPEVILLE, GA 30354

63) T/T SCOTSDALE, GA
C/o Phan Văn Võ
852 Tanner Dr.
SCOTSDALE, GA 30079
Tel. (404) 294-7229

64) T/T SAVANNAH, GA
C/o William Võ
1907 Noble Oaks Dr
SAVANNAH, GA 31406

65) T/T KANEŌHE, HI
C/o Nguyễn Văn Chí
47-592 Puapoo Place
KANEŌHE, HAWAII 96744
Tel. (808) 239-6916

66) T/D HONOLULU, HI
C/o Trần Văn Dũ
1635 Meyers St
HONOLULU, HI 96819
Tel. (314) 876-3142

67) T/D Bắc Houston
C/o Mai Bình
10423 Air Line Dr.
HOUSTON, TX 77037
Tel. (713) 445-1676

CÁC THIÊN ĐƯỜNG HOẶC TRUNG TÂM VÔ VI TẠI ÂU CHÂU

WEST GERMANY

● T/T BERLIN
C/o Tô Ngọc Sơn
Werft. Str. 17
D. 1000 BERLIN 21
WEST GERMANY
Tel. 030.393

● T/T EGELSBACH
C/o Đoàn Kim Chi
Leipziger Str 28
6073 EGELSBACH
WEST GERMANY

● T/D GIESSEN
C/o Đoàn Văn Thuận
Kropbacher Weg 29B
6300 GIESSEN
WEST GERMANY

ENGLAND

● T/T LONDON
C/o Trần Đăng Mai
42 Fuchsia St.
Abbeeyood, S.E. London
ENGLAND

● T/T NIEUWEKOOP
C/o Trần Văn Thông
29 Jorrijs-dl
NIEUWEKOOP
HOLLAND

● T/T HEERLEN
C/o Ng. Kim Thanh Thủy
De Tichel 31
6417 RA-HEERLEM
HOLLAND

HÒA LAN

THỤY SĨ

● T/T SWITZERLAND
C/o Nguyễn Tân
Allmei 3
CH-3930 VISP/VS
SWITZERLAND

● C/o Lâm Văn Ngo
Lau Penac Kerstr 14
3302 MOOSSEEDORF BE
SUISSE

● T/T REUNION
C/o Trần Hùng Đạo
Chemin Brasfus 11
ILE DE LA REUNION
C/o FRANCE
Tel 502244

REUNION

DANMARK

● T/D ESBJERG
C/o Không Trung Huyền
Tinghøjs Alle 16D I.mf
6700 ESBJERG
DANMARK

● T/D BRABAND
C/o Mai Kim Ngọc
Sigridsvej. 911. TH
8220 BRABAND
DANMARK
TEL 06-254961/257197

NEW CALEDONIA

● C/o Phạm T. Xuân Hồng
5B De Lattre De Tassigny
MONT-COSSYNG NOUVEA
(NEW CALEDONIA)

PHÁP

● HỒI A.H. VÔ VI PHÁP
T/D PARIS
C/o Phan Cao Thăng
51 Auguste Blanqui No386
94600 Choisy Le Roy
FRANCE
Tel. (1) 853-9561

● T/D GIEN
C/o Mme Thái Hoàng Long
Route De La Bosserie
45500 GIEN, FRANCE
Tel. 67-08-29

● T/D LIMOGES
Mlle Mougamedou Sarah
28 Allée Fabre D'anglantine
No. 639
87100 LIMOGES FRANCE

● T/D TOULOUSE
C/o Trinh Quang Thăng
2. Rue Bearne
31100 TOULOUSE, FRANCE
Tel. (61) 440497

● TỈNH XÃ NGUYỄN THANH BẠCH
32 Rue Du Plessier
Hameau de Villare
77730 Citry Sur Marne
FRANCE
Tel. 0236210

● T/D STRASBOURG
C/o Mme Dupuis
21 Rue De Cerf
67200 STRASBOURG
FRANCE
Tel. (88) 293396

● T/D AMPHION-LES-BAINS
C/o Mme Abida Kassim
No. 108 Bat H1
Residence La Rive
74500 AMPHION-LES-BAINS
FRANCE Tel. (50)720353

● T/D GRENOBLE
C/o Mme Tran Cao Son
Kim Dung
2 Rue De La Torsade
Les Charmanches Croilles
38190 BRIGNOUD FRANCE

● T/D MARSEILLE
C/o Mã Tổ Anh
104 Rue D'Aubagne
13006 MARSEILLE
FRANCE
Tel. (91) 33.46.22

● T/T TROYES
C/o Ngô Văn Pháp
1 Rue des Templiers
10800 St Julien Les Villas
10000 TROYES, FRANCE
Tel (25) 495343

● T/T RODEZ
C/o Dr. Raymond Garcia
7 Bd Gambetta
12000 RODEZ FRANCE
Tel (65) 693587

● T/T LYON
C/o Phạm Ngọc Sướng
8 Impasse Magendie
69300 MEYZIEO FRANCE

BELGIUM

● T/T LIEGE, BELGIUM
C/o Hoàng Quý Luật
45 Quai Bonaparte
B4020
LIEGE, BELGIUM

● T/D BRUXELLES, BELGIUM
C/o Nguyễn Văn Sang
Rue de L'Autonomie 24
1070 BRUXELLES, BELGIUM

● T/T NA-UY
C/o Nguyễn Đức Thái
Lunds Gt 40
2800 Gjøvik
NORGE (NORWE)

NA-UY**ÚC CHÂU**

● HỒI A.H. VÔ VI UC CHAU
T/D VICTORIA
C/o Ly Ngọc Cường
203 George St
Fitzroy VIC 3065
AUSTRALIA
Tel. (03) 419.1458

● T/D ADELAIDE
C/o Lê Tân Sanh
6 Kenmair Street
MANSFIELD Park
S.A.5012 AUSTRALIA

● T/D SEVDNEY, N.S.W.
C/o Đặng Ngọc Thanh
31 Duddley St.
Punchbowl
N.S.W. AUSTRALIA

NEW ZEARLAND

● T/D TÂY ÚC (PERTH)
C/o Nguyễn Ngọc Anh
8 Reddy Court
BALGA, W.A. 6061
AUSTRALIA
Tel. (09) 3445707

● T/T SURRY HILLS
C/o Trương Hòa Hưng
34/149 Devonshire St
SURRY HILLS, N.S.W.
AUSTRALIA

● T/T NEW ZEARLAND
C/o Quan Quốc Nguyễn
10 Portman Rd.
MT. WELLINGTON AUCKLAND
NEW-ZEARLAND
Tel. 011-64-9-599-493

PHILIPPINES

● HỒI A.H. VÔ VI BATAAN

BLDG 804F PRC
MORONI, BATAAN
PHILIPPINES

● HỒI A.H. VÔ VI PALAWAN

Group 53 Lubang URC
PALAWAN CITY
PHILIPPINES

HONG KONG

● T/D HỒNG KÔNG

C/o Lê Tuyết Mai
425 King's Road
4th Floor, Flat B
NORTH POINT, HONG KONG

THÁI LAN

● HAH VÔ VI SIKEW
S104173-B6
P.O. Box 30340
SIKEW CAMP
THAILAND

● T/T Bangkok

C/o Lê Ngọc/G. Capps
40 Soi Chaiyos 11
Sukumvit Road
BANGKOK10110 THAILAND

NHẬT BẢN

● T/T Tokyo

C/o Mrs. Hoa Schrag
Azabu Tower Apt 707
1-3-2 Azabudai, Minato-Ku
TOKYO, 106 JAPAN
Tel. 03-584-3927

CANADA

● T/D VANCOUVER
C/o Cao Văn Quan
784 E. 56th Ave.
VANCOUVER B.C.
CANADA V5X-1R9
Tel. (604) 321-7136

● T/D VANCOUVER
C/o Vương Thanh Sơn
625 E. 19th Ave.
VANCOUVER B.C.
CANADA V5V-1R1
Tel. (604) 872-4706

● T/D ALBERTA
C/o Trần Quốc Bảo
103-224-6 Ave. NE Calgary
ALBERTA, CANADA T2E-0L7
Tel. (403) 320-0091

● T/D CALGARY
C/o Trần Văn Hùng/
Trương Long
#202-1121-15 Ave. S.W
CALGARY, ALTA, CANADA
Tel. (403) 273-6582
(Ann Thanh)

● T/T EDMONTON
C/o Hoàng Sony
9028 JASPER Ave.
River Arm View #204
EDMONTON, ALTA, CANADA
Tel. (403) 421-7908

● T/D EDMONTON
C/o Nguyễn Chí Nghĩa
16250 106th St.
EDMONTON, ALBERTA
TX5 2R1 CANADA
Tel. (403) 457-2512

● T/T ONTARIO
C/o Nguyễn Thị Niên
155 Stinson St. #7
Hamilton, ONT.
L8N1S7 CANADA

● HỒI A.H. VÔ VI CANADA
T/D MONTREAL
C/o Cô Văn Thuận
2340 St. Jacques Ouest
MONTREAL, PQ H3J-2M7
CANADA
Tel. (514) 932-2444
931-9283

● T/T TORONTO
C/o Bùi Văn Long
40 Millhouse
Crescent Scarborough
ONTARIO, TORONTO, M1B2E3
CANADA
Tel. (416) 280-6017

Tái Bản Lần Thứ Nhất

Nhà In Vô Vi
14869 Dillow St.
Westminster, CA 92683
Tel (714) 891-0889